

மாவட்ட அபிவிருத்திச்
சபையும்
மயக்கங்கள் சிலவும்

45/4

21-

அவள் ஏன் கலங்குகிறாள்? நாம் ஏன் கலங்குகிறோம்?

அண்மைக்காலங்களாக எமது நாடகப் பிரசவங்கள், சமூகத்தில் யாழ்ப்பாணம்தான் நாடகத்தை வளர்க்கிறது, எனும் நினைப்புள்ளவர்களைச் சுலபத்தில் மட்டம்தட்டிவிடப் பெருமூயற்சி எடுத்துவருவது போலத் தெரிகிறது. வழமையிலும் வழமையாகிப் போய்விட்டதைக் கருக்களை எடுத்துக் கையாள்வது நாடக, அரங்கக் கல்லூரியின் உறவுகள், அவள் ஏன் கலங்குகிறாள்? ஆகிய நாடகங்களில் தெளிவாகியது.

பொறுத்ததுபோதும், கோடை, கந்தன் கருணை, விளக்கும் விரல்களும், டினில் குருட்டாட்டம், (இளவாலை நாடகமன்றத் தயாரிப்பு), கூடிவிளையாடு பாப்பா ஆகிய ஆறு நாடகங்களைக் கடந்த வருடம் நாடக அரங்கக் கல்லூரி தனது ரசிகர் அவைக்கு வழங்கியது. ஏதாவது குறிப்பிடத்தக்கவாறான தனித்துவங்கள் இந்நாடகங்களில் இருந்தன. இந்த ஆறில் எதுவுமே பிறமொழியில் எழுந்ததல்ல, இந்தவருடம் இதுவரை வழங்கப்பட்ட இருநாடகங்களும் எமது பிரதேசத்தைப் பகைப்புலமாய்க் கொண்டு எழுதப்பட்டவை, இதற்காகவே இவற்றை மன்னித்துவிட முடியவில்லை. அதேவேளை வாய்பாட்டு நாடகமரபில் ஊறியிருந்த யாழ்ப்பாணத்தில் நல்ல கலைப்படைப்புகள் பற்றிய பிரக்ஞையைப் பரந்தளவில் நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் பங்கினையும் மறுத்துரைக்க முடியாது.

இங்கு பரவலாக தயாரித்து மேடையேற்றப்படும் நாடகவடிவமொன்றை நாமும் தயாரித்து அந்த வடிவத்தை எவ்வாறு நாடக ஒழுங்குமுறைகளுள் நிறுத்தி ஆர்ப்பாட்டமில்லாது அமைதியாகப் பார்வையாளர்களுக்கு வழங்கலாம் என்பதைக் காட்டவே உறவுகள் என்ற நாடகத்தைத் தயாரித்தோம். எனக் கூறும் நாடக, அரங்கக் கல்லூரி இரண்டாவது தடவையும் அதே வீச்சில் நாடகம் வழங்கும் என்பது பலரால் எதிர்பார்க்கப்பட்டதொன்று. எனினும் நாடக, அரங்கக் கல்லூரியின் ரசிகர் அவையின் பெருமளவு அங்கத்தினர் கிராமங்களைச் சேர்ந்தோர் என்பதைக்கருத்தில் கொண்டு அவர்களைத் திருப்தியுறச் செய்யவே இத்தயாரிப்புகள் உருவாகினவையோ என ஐமிச்சம் ஒன்று எழுவது தவிர்க்கஇயலாததே இலங்கை வாடுவோர் வர்த்தக சேவையில் ஒலிபரப்பான தொடர்நாடகம் என்பதாலேயே 'அவள் ஏன் கலங்குகிறாள்?' அதற்குரிய சிறப்பியல்புகளைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

பொதுவாக நாடகத்தில் தம்பையா தற்கொலை செய்வதைக் காட்டும் நீள்காட்சி, கண்ணனின் பின்னணி இசை (சிறப்பாக இம்முறை) ஆனந்த ராணியின் நடிப்பு எனச்சிலவே திருப்தி தந்தாலும், நகைச்சுவை(?)க் காட்சிகளும், சிலவசனங்களும் எரிச்சலூட்டுகின்றன.

மக்களின் கவனத்தைத் திசைதிருப்பாத நாடகம் இதுவெனத் திருப்தியுறட்டும். நாடக அரங்கக் கல்லூரி விழித்துக் கொள்ளட்டும்.

வரும் நேரம் உமா வரதராஜன்

ஒரு மரங்கொத்திப் பறவைபோல்
என் மனசில்
அந்த மனோஹரி

மாலே
ஐந்தரைக்கும், ஆறுக்கும்
இடையில்
இந்தப் பாதை வழியாய்
கண்ணுக்குத் தெரியாப்
பூக்கள் நோகாமல்
அவன் செல்வான்?

இரண்டு கொப்பிகளையும்
கொம்பாஸ் பெட்டியும்
தொட்டுப் போய்,
முழங்கால்
வேண்டாம்.....வேண்டாமென
விலக்கி விடினும்
சுகனியம் சொல்லியே தீரும்
கூந்தல்.

கோது தகர்த்து,
பறக்கக் காத்திருக்கும்
கூடொன்றின் குஞ்சு மாதிரி
பஸ்ஸில் இருந்து
இந்தப் பாதை வழியாய்
மறுபடியும் மனோஹரி
என்னைக் கடக்கிற போது
வெயிலும்
துன்பத்தில் மாயும்.
சாம்பல் பறக்க
விழித்துக் கொண்ட
நெருப்பு மாதிரியும்
அட—
இது என் நெஞ்சா,
மததளமா? என்றும்
எண்ண வைக்கும் என்னை

ஒரு மரங்கொத்திப் பறவையாய்
என் மனசில்
அந்த மனோஹரி,

மூன்று பார்வைகள்:

“புதுசு” விமர்சன அரங்கு இளவாலை நாடகமன்றத்தில் இடம் பெற்றபோது கே. டானியல் அ. யேசுராசா ஆகியோர் ‘புதுசுவை’ விபரித்தனர். ஆர். எஸ் நடராசா அவர்கள் தலைமைதாங்கிய இவ் அரங்கில் விஜயேந்திரன் பதிலுரையாற்றினார். பார்வையாளர் சார்பில் திரு. சந்தியாப்பிள்ளை உரையாற்றினார். மூவரது விமர்சன உரையிலிருந்தும் சிலதகவல்கள் இதோ. இவை உரையின் முழுச்சுருக்கமோ அன்றி உரையின் குறித்த தொடர்ப்புகுதியோ அல்ல. புதுசுவின் இலக்கியம் சார்ந்த மூன்று வெவ்வேறு பார்வைகள் இவை எனக் கருதியே இங்கு இந்தத் தகவல்கள் பிரசுரமாகியுள்ளன. இவை பற்றிய மறு கருத்துகள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

1

கே. டானியல்

◆ புதுசு எனும் இச்சிறு சஞ்சிகை மிகுந்த சிரமங்களினிடையில் வெளிவந்திருப்பதை என்னால் ஊகிக்க முடிகிறது. மிகச் சில வர்த்தக அன்பர்கள் கொடுத்த விளம்பர நிதியினால் மட்டும் இச் சஞ்சிகை வெளிவரமுடிகிறது. அதே வேளை இதை வெளியிட்ட மாணவர்கள் தமது கல்வியையும், இலக்கியத்தை ஒரே நேரத்தில் கையாள்வது வியப்பை அளிக்கின்றது.

◆ இச்சஞ்சிகை மக்களுக்கு எதைச் சொல்ல வருகிறதென்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை. உதாரணத்துக்கு மேற்கோள் போலி எனும் கதையில் கையாளப்பட்ட நடை மிகக் அழகானது. ஆனால், இக்கதை சமூகத்துக்கு என்ன தீர்ப்பை வழங்குகிறது என்பதை ஆசிரியர் தெளிவுபடுத்தத் தவறிவிட்டார்.

◆ முன்னைப் போலன்றி இப்போது பல்வேறு மொழிகளினதும் இலக்கியங்கள் இங்குள்ள இலக்கியகர்த்தாக்களைப் பாதிக்கின்றன. சமகால இலக்கியங்களுடனே, பிறமொழி இலக்கியங்களுடனே, எனக்கு நேரடிப்

பரிச்சயமில்லை. நேரம் போன்ற பல்வேறு காரணிகள் என்னை பிறமொழி இலக்கியங்களிலிருந்து எல்லைப்படுத்துகின்றன.

◆ இளம் எழுத்தாளர்கள் எப்போதும் காதலைப் பற்றி எழுதியே எழுத்துலக வாழ்வைத்தொடங்குகிறார்கள் முப்பது வருடங்களின் முன் நான் ஒரு கதை எழுதினேன். என்னால் விரும்பப்பட்டவள் என்னை ஏமாற்றி வேறொரு வாழ்வை அமைப்பதான சம்பவம் ஒன்று என்னால் கதையாக எழுதப்பட்டது. அந்த வயதில் ஏற்படும் அனுபவப் பாதிப்பால் அவ்வாறே எழுதுமாறு நேரிடும். வளர வளரப் புதிய அனுபவங்கள் தாமா கவே எழுத்தினுட் புகுந்துவிடும்.

◆ கலை, இலக்கிய வடிவங்கள் மக்களுக்காகப் படைக்கப்பட வேண்டும். சாதாரண மனிதர்களின் ஆசா பாசங்களைச் சித்தரிக்கவேண்டும். எழுத்தாளன் சமுதாயத்தின் வெளியே நிற்கும் ஒருவனல்லன்.

✱ புதுசு ஆசிரியர் குழுவினர் நால் வருமே தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரி உயர் வகுப்பு மாணவர்கள் என்பதுவியப்பிற்குரியது. நான் உயர் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் காலங்களில் என் ஈடுபாடெல்லாம் அப்போது புகழ்பெற்றிருந்த மு. வர தராசன் போன்றோரின் எழுத்துக் களிலேயே இருந்தது. ஆனால் இவர்களோ நவீன இலக்கியத்துடன் பரிச்சயம் கொண்டது. மட்டுமன்றி அவற்றை ஆக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருப்பது. பெரிதும் வியப்பிற்குரியதே.

✱ புதுசுவில் வெளியாகியுள்ள ஆக்கங்கள் யாவும் அவற்றை ஆக்கியவர்களின் சொந்த அனுபவ வெளிப்படாய் அமைந்துள்ளது. இது, புதுசுவின், 'தரமான படைப்பு நிலைக்கு இலங்கை இலக்கியத்தை நகர்த்தும்' நோக்கத்திற்கு ஒருமுழுமெற்றியைக் கொடுத்திருக்கிறது.

✱ சீன இலக்கிய சஞ்சிகையில் சீனவின் வில்லி மலர்களைப் பற்றியும் மூங்கில் காடுகளைப் பற்றியும் ஒவியங்கள் கவிதைகள் வருகின்றன. இதில் எங்கேளியும் பிரச்சனை இருக்கிறது.? வர்க்க முரண்பாடு பற்றிய சித்தரிப்பு எங்கே? ஏகாதிபத்தியத்தியத்தின் எதிர்ப்புணர்வு எங்கே? என்று இங்குள்ளவர்கள் யாரும் கேட்பதாக தெரியவில்லை.

✱ கலையோ அன்றி இலக்கியமோ அழகியல் சார்ந்த சுக உணர்வுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு விடயமே. உணர்வு பூர்வமாகப் படைக்கப்படாத எந்தக் கலையும் முழுமையானதாய் அங்கீகரிக்கப்பட இயலாது உதாரணமாக நி. மா. பூக்கள் படம் திரைப்படம் ஒருகலை ஊட

கம் எனும் அடிப்படை உணர்வு இல்லாத ஒருவரால் செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்படித்தான் சொல்லவேண்டும்.

✱ என்னுடைய பலபட்டதாரி நண்பர்கள் சமகாலமாக இலக்கியம் பற்றிய அறிவே அற்றுருக்கிறார்கள். தமிழ் (சிறப்பு) ஒருபாடமாக உள்ள பல, பல்கலைக்கழக மாணவிகளுக்கு இப்போது நவீன இலக்கியத்துறையிலுள்ள ஒரு பெரிய பிரச்சனை பற்றிய பிரஞ்ஞை எதுவுமே இல்லை என்று காணக் கூடியதாயுள்ளது. இவற்றை நாம் சொல்லும் போது அவர்களுக்குப் புரிவதுமில்லை. ஏனெனில் இது அவர்களுடைய பாடத்திட்டத்தில் இல்லை.

கலை, இலக்கிய வடிவங்கள் எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ளுமாறு படைக்க வேண்டும் என்ற வேண்டதல் அர்த்தமற்றது. விமானத்தைச் செய்பவன், யாழ்ப்பாணத்து மாட்டு வண்டி ஓட்டியும் ஓட்டுமாறு எளிதாக அதனைச் செய்யவேண்டுமென எப்படி எதிர்பார்பது?

✱ கருத்தைச் சொல்லவேண்டிய கட்டாயத்துக்கு இலக்கியத்தை உட்படுத்தக்கூடாது. கருத்தை முதன்மைப் படுத்தவேண்டுமெனில் இலக்கியம் தேவையில்லை மேடைப்பேச்சா லன்றி ஒரு கட்டுஞ்ரையோ கருத்தை முத்ன்மையாக வைப்பதற்குப் போதுமானது.

✱ குறித்த காலகட்டத்தில் மக்களின் கவனம் எந்தப்பிரச்சனையிலுள்ளது. என்று கண்டுபிடித்து அது பற்றி எழுதுவது ஒருபோதும் இலக்கியமாகாது, இது வெறும் பிரசாரமாக அல்லது வாசகரிடையே

புகழ் பெறும் உத்தியாக மட்டுமே இருக்கும்.

✱ நம்பிக்கைதரும் புதிய எழுத்தாளர்களில் பலகலை ஊடகங்களின் தாக்கங்கள் உள்ளன. இவர்களது

இலக்கியங்களில் நல்ல திரைப்படங்கள் சிலவற்றில் காணப்படும் விரைவுக் காட்சிகள் (Quick Shots) காணப்படுவது இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

✱ முற்போக்கு வாழ்வைப் பெறக் கொள்ளத் துடிதுடிக்கும் இளம் சந்ததியினரின் சிந்தனைச் செல்வியாம்: புதுசு 'கண்டு களிகூருகிறோம். புதிய செல்வி பல்லோர் கையிலும் தவழ்ந்து தனிப்பெரும் படைப்பாக வளங்கவேண்டுமென்றும் வாழ்த்துகிறோம். புதுமைக்கும் பழமைக்கும் பாலமாக அமைந்து' உயர்வான இலட்சியங்களுக்கெல்லாம் இடம் தரும் உயிருட்டும் ஒவியமாகப் பொலிவுறுக. ஆனால் ஓர் எச்சரிக்கை புதிதின் பிறப்பிடம் தத்துவார்த்த குழிலும் தமிழர் பண்பாட்டின் தொட்டிலுமாகும். எனவே அது சமயம், சன்மார்க்கம், மெஞ்ஞானம் ஒப்புரவுக்கும் பங்கம் ஏற்படாது காப்பதற்குப் பெருந்துணையாக அமையவேண்டும் அதற்கு மாறாக மார்க்க சீயவாதமே மக்கள்

சமுதாய விமோசனத்துக்கு வழி என்ற தப்புக்கணக்குடன், தன்மதம் நிறுவுவதே ஏக குறிக்கோளாக வெளிச்சத்திகளால் உந்தப்படுமா னால் அது 'புதிசு' வளர்ந்தோங்க நிச்சயம் பெருந்தடைக்கல்லாகலாம் என்றும் அஞ்சுகிறேன்.

✱ தீவிரவாத உள்ளங்கள் புதிய சமுதாயத்தின் தோழியான 'புதுசு' உண்மையான தராசு கோலாக அமையத் தவனிக்க வேண்டும் அப்போது அது யாவர் கைகளிலும் அன்புமொழி பேசித் தவழும். அமோக வரவேற்பைப் பெற்று தமிழ்கூறும் நல்லுலகமெங்கும் நீடுவாழும். அங்ஙனம் பாரெங்கும் பரக்கவேண்டுமென்பதே எனது ஏக ஆவல்.

★ கவனத்திற்கு;

'புதிசு' விற்குத் தரமான படைப்புகள் இளைய இலக்கிய, கர்த்தாக்களிடம் இருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளாதாரச் சிரமங்களைக் கருதிப் படைப்புகளை மீளப்பெற விழைவோர் சுயமுகவரியிட்டு அஞ்சல் முத்திரை ஒட்டப்பட்ட அஞ்சற் கூடுகளை அனுப்பவும். இவ்வாறில்லாத படைப்புகள் எக் காரணத்தைக் கொண்டும் திருப்பி அனுப்பப்படமாட்டா. ஏற்கனவே எமக்குக் கிடைத்துள்ள படைப்புகட்கும் இது முற்றிலும் பொருந்தும்.

எமது பத்திரிகைகள்

பெண்கள் பற்றிக் கூறுவதென்ன?

சித்திரலேகா மௌனகுரு

இன்று தமிழில் வெளிவரும் பத்திரிகைகளிலும், பெருஞ்சஞ்சிகைகளிலும் பெண்களுக்கெனச் சிலபக்கங்கள் ஒதுக்கப்படுவது வழக்கமாகி விட்டது. பத்திரிகைகளில் வாரம் இரு முறையோ, ஒரு முறையோ பெண்கள் உலகம் எனவும், மங்கையர் மஞ்சரி எனவும், மாதர் பகுதி எனவும் பெண்களுக்கான பக்கங்கள் அமைந்து விடுகின்றன. பத்திரிகைகள் இவற்றை வெளியிடுவதும் பெண்கள் இவற்றைப் படிப்பதும் இவற்றில் எழுதுவதும் வழக்கமான நடைமுறைகளுமாகி விட்டன.

இத்தகைய “பெண்கள் பகுதிகள்” எத்தகைய விஷயங்களைத் தாங்கி வெளிவருகின்றன?

இவை பெண்களில் எத்தகையோரது பிரச்சனைகளைத் தொடுகின்றன?

இவை எத்தகைய கருத்தோட்டங்களைப் பரப்புகின்றன?

பெண்கள் பகுதிகளில் இடம் பெறும் விஷயங்களை சாராம்சத்தில் இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். சமையற்கலை, தையற்கலை சம்பந்தமான குறிப்புகள், பெண்கள் தம்மை அழகுபடுத்துவது சம்பந்தமான குறிப்புகள் ஒருவகையாகும். இவைதனியே விவரங்களாகி விடுவன. பெண்கள் வேலை செய்வது உகந்ததா? பெண்களுக்கு உயர்கல்வி தேவையா? குழந்தைகளின் உடல் உள வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்கு என்ன? முதலிய தலைப்புகளுடன் விவாதப்

பகுதிகளாகவும், கட்டுரைகளாகவும் வெளிவருபவை இன்னொரு வகையாகும்.

இவ்விரு வகை விஷயங்களும் பெண் நிரந்தரமாக வீட்டுடன் சம்பந்தப்பட்டவள் என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் எழுதப்படுகின்றன. இன்றைய உலகில் வீட்டு வாழ்க்கையுடன் மட்டும் அமையாது வெளியுலகிற்குக் காலடி எடுத்து வைக்கும் பெண்ணை மீண்டும் வீடு என்ற குறுகிய உலகுள் கட்டிப் போடத்தக்க வகையிலேயே இந்த விஷயங்கள் அமைந்துவிடுகின்றன. உயர் கல்வி கற்றாலும், வெளியில் போய் வேலைசெய்து உழைத்தாலும் பெண் தனது வீட்டுக்குரிய கடமைகளைத் தவறுது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற தீர்ப்பை இப் பத்திரிகை விவாதமேடைகள் அளித்து விடுகின்றன. இவற்றிலிருந்து சற்று மேம்பட்டு பெண்களின் மூலக் பிரச்சனை என்ற அளவில் இப்பெண்கள் பகுதிகள் சேதனத்தைப் பற்றிப் பேசுவதையும் காணலாம். சேதன வழக்கத்தின் தீமையை அதனால் பெண்களின் வாழ்வு உருக்குலைவதை இரங்கத்தக்க வகையில் எடுத்துக்காட்டுவதுடன் அமைந்து விடுகின்றன.

உயர்கல்வி, உத்தியோகம் செய்தல், சேதனம் முதலியவை பெண்களில் எத்தகையோரது பிரச்சனைகள்? இவை மட்டும் தானா இன்று பெண்களின் பிரச்சனைகள்?

பொதுவாகக் குறிப்பிட்டால் மத்தியதரவர்க்கப் பெண்களின் ஒரு சில பிரச்சனைகளை இப் பெண்கள் பகுதிகள் மேலோட்டமாக விபரிகின்றன இவை தவிர இன்றைய பெண்களுக்கு எத்தனையோ எரியும் பிரச்சனைகள் உண்டு, மத்தியதரவர்க்கப் பெண்களை விட, கீழ்வர்க்கப் பெண்கள் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கும் சுரண்டலுக்கும் உட்படுகிறார்கள். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் தோட்டங்களில் நாட்கூலியாக வேலை செய்யும் பெண் ஆணிலும் குறைவான கூலியையே பெறுகிறாள். பெருந்தோட்டத்துறையிலும் இந்த நிலையே. இத்தொழில்களில் மாத்திரமன்றி ஓட்டுப்பீட்கான் தொழில், தும்புத் தொழில் தீப்பெட்டித் தொழில் முதலிய பல்வேறு தொழில்களிலும் இச்சம்பள வேறுபாடு தொடர்ந்து நிலவுகின்றது. இத்தகைய பொருளாதார சுரண்டல்கள் போன்றவற்றையோ, வேறுவகையானபாகுபாடுகளையோ, புறக்கணிப்புகளையோ இப் ‘பெண்கள் பகுதிகள்’ கவனித்து வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவருவது நன்மையப்பதாகும்.

கலாச்சாரம், மரபு, பாரம்பரியம் என்ற போர்வையில் எமது சமூகத்தில் பெண்களை அடக்குவதும் சமூகரீதியாகக் கட்டுப் பாடுகளை விதிப்பதும் காணப்படுகிறது. நவீன உலகின் பௌதீக நிலைமைகளுடன் பாரம்பரியமதிப்பீடுகளும் விழுமியங்களும் முரண்பட்டபோதிலும் இம் முரண்பாட்டினால் பெண்களின் உளவியலில் சிக்கல் தோன்றிவிடுகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு பிரச்சனைகளை இன்றைய பெண்ணினம் எதிர்நோக்குகின்றது. இவற்றை எடுத்துக் காட்டவும், விவாதிக்கவும் இப் பெண்கள் பகுதிகள் களம் அமைப்பதன் மூலம் பெண்களின் சிந்தனை வளர்ச்சியிலும், மனப்பாங்கிலும்

மட்டுமல்லாமல் சமூக சிந்தனையோட்டத்திலும் கூட சற்றுவது மாறுதலை ஏற்படுத்தலாமல்லவா?

ஆனால் மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களையே பிரசுரிப்பதன்மூலம் பெண்ணினது மரபு திரையான நிலையையும் செயற்பாட்டையுமே இவை வற்புறுத்துகின்றன. பெண்ணை முழுச்சமூக இயக்கத்திலிருந்து பிரித்து அவள் தனிப்பட்ட கடமையும் உரிமையும் கொண்ட பிறவி என்ற கருத்தோட்டத்தை வளர்க்கின்றன.

மேற்கூறிய நிலைமைகளிலிருந்து மாறுபட்ட பெண்ணின் ஸ்தானத்தை உணர்த்தவும், பெண்களது பல்வேறு சமூகப்பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கூறவும் ஆராயவும் தனிப்பட்ட சஞ்சிகைகளே வெளிவருவது நம்பிக்கை தரும் விஷயமாகும். இலங்கையில் ‘பெண்ணின் குரல்’ என்ற சஞ்சிகை இதற்கு எடுத்துக்காட்டு. தமிழ்நாட்டிலும் தமிழக ஜனநாயக மாதர் சங்கம் இத்தகைய பிரசார முயற்சிகளில் இறங்கியுள்ளது. இவை வளர்க்கப்பட வேண்டியவை.

இதே நேரம் மேலே பார்த்தது போன்ற பெரும்பகுதிகளை இலகுவில் புறக்கணித்து விடமுடியாது. பொதுமக்களின் கருத்தோட்டத்தை வளர்ப்பதில் இவை பலம் வாய்ந்தவை. எனவேதான் இப்பெண்கள் பகுதிகளில் வெளிவிடப்படும் விஷயங்கள் பற்றிய அவதானம் தேவைப்படுகிறது. இவற்றை மாற்றியமைத்து சமூகத்தில் பெண்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வையும் பெண்களிடையே விழிப்புணர்வையும் உருவாக்கப் பயன்படுத்த முயலவேண்டும். சமீபத்தில் இலங்கைப் பெண்கள் பணியகம் நடத்திய கருத்தரங்கொன்றிலும் இதே கருத்து வற்புறுத்தப்பட்டது. இதில் மாதர் இயக்கங்களும், பெண்களின் சமூக உயர்ச்சியில் அக்கறையுள்ள ஏனையோரும் கவனஞ்செலுத்துவது தர்மமாகும்.

தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம் பற்றிக் கொஞ்சம் எழுதலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதுவும், குறிப்பாக இலங்கையில் விமர்சனத்தின் அடிப்படைகள் தகர்ந்து போவதையும், ஆழமான கண்ணோட்டங்களும் ஒரு படைப்பின் உண்மையான உள்ளீட்டைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சிகளும் அற்று வெறுமனே பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடர்களையும், பொதுவான அபிப்பிராயங்களையும் விமர்சனம் என்று சொல்லிக்கொள்கிற தன்மையை விசனத்துடன் அவதானிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. குறிப்பாக கே. எஸ். சிவகுமாரனின் எழுத்துக்களை, கைலாசபதியின் பெரும்பாலான முன்னுரைகளைப் படிக்க நேர்கையில் இவ்வாறான உணர்வு மேலோங்குகிறது. இப்போதைக்கு எல்லாவற்றையும் எழுதுவது இயலாத காரியம். கே. எஸ். சிவகுமாரன் பற்றிமட்டும் சொல்லலாம். தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றி 'அவ்வப்போது' ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் 'குறிப்புகள்' எழுதிவழுவார் கே. எஸ். சிவகுமாரன்.

இவருடைய அனைத்து எழுத்துகளைப் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுவது சஞ்சயனின் பக்கங்களைப் புதுசு முழுமைக்கும் கொண்டு செல்லலாம் என்பதால் சில முக்கிய கட்டுரைகளைப்பற்றி எழுதலாம். சாந்தனின் 'ஒட்டுமா' பற்றி, (1980 ஜூலை 5 தினகரன்) எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதியுள்ளதைப்பின்வருமாறு சுருக்கலாம். 1. சிங்கள, தமிழ் உறவுகளை நானுக்காக ஆராயும் ஒரு சித்திரம் 2. இறுதியில் நாவல் என்ன கூறுகிறது? கலாச்சாரங்கள் தனித்துவ

மானவை. செயற்கைரீதியாக இணைந்து சுவையூட்டினாலும் அவை ஒன்றாகா. சாந்தனின் இந்தக் கருத்து-சிங்கள தமிழ்ப் பிரச்சனையை அணுகும் மற்றொரு பார்வை. இந்த இரண்டு வசனங்களையும்விட அந்தக்கட்டுரை முழுவதும் ஒட்டுமாவின் கதைச் சுருக்கம் அவ்வளவுதான்.

வேறுபல கட்டுரைகளில் தீவிரமான முகங்காட்டும் விமர்சகராக வெளிப்படும் இவர்தீவிரமாக விமர்சிக்கப்படவேண்டிய ஒரு படைப்பான ஒட்டுமாவைப் பற்றிய விஷயத்தில் இவ்வாறு முடங்கிப் போவது கவனத்திற்குரியது.

'இலக்கியத்தின் சமூகப்பணி' ஆய்வறிவு ரீதியாக இயங்குதல்' என்பனவெல்லாம் நம்பிக்கை கொண்டதாய்க் காட்டிக் கொள்கிற கே. எஸ். சிவகுமாரனின் பெரும்பாலான எல்லாக் கட்டுரைகளிலும் ஒரு மேலோட்டமான குறிப்புத் தெரிவித்தலே உள்ளது. சரியான நேர்மையான விமர்சனங்களை வைத்தல் செய்யப்படுவதில்லை. ஒட்டுமா நாவலில், சில மோசமான கருத்துகள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. சிங்கள, தமிழ் உறவுகளைப் பற்றிய சரியான புரிந்து கொள்ளல்களை அந்த நாவல் வெளிப்படுத்தவில்லை.

சதா நிலாந்தியினுடைய - காதலின் கனதிக் கும், இறுதியில் சதாவுக்கு ஏற்படுவதாக சாந்தன் சொல்லும் 'பாரம் கழன்றது போன்ற' உணர்வுக்கும் உள்ள முரண், பீரீசின் இயல்புகளின் ஆரம்பத்துக்கும் இறுதிக்கும் உள்ள முரண், சிங்கள, தமிழ் காதல் ஒட்டாது என்ற

தொனியில் கருத்து சொல்கிற இந்த நாவல் எல்லாம் மிகவும் ஆழமாக விமர்சித்து ஒதுக்கப்பட வேண்டியவை.

இந்த நாவலைப் பற்றிய மேற் சொன்ன கருத்துகளையாவது இனங்கண்டு வெளிப்படுத்த வேண்டியது எந்த ஒரு நல்ல விமர்சகரும் செய்திருக்கவேண்டியது. ஆனால் சிவகுமாரன் செய்தது என்ன?

மஹாகவியைப் பற்றி மட்டும் தான் கே. எஸ். சிவகுமாரன் சில விமர்சனங்களை உதிர்த்திருக்கிறார். மற்றெல்லா விமர்சனங்களிலும் அவர் ஒருவகை 'தப்பி ஓடுதல்' 'பொதுமைப்படுத்தல்' போன்ற வாய்பாடுகளுள் அடங்கி விடுகிறார். மிக நல்ல உதாரணம், லங்கா கார்டியனில் கலாச்சாரப் பேரவை நடத்திய தமிழ் நாடக விழாபற்றி எழுதிய கட்டுரை. அந்த நாடகங்களின் தமிழ்ப் பெயரின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பை விட கே. எஸ். சிவகுமாரன் அந்தக் கட்டுரையில் என்ன எழுதியிருக்கிறார்? இதைவிடவும் வேதனைதரும் விஷயம் (Tamil Drama but no theatre அவர் அதற்குத் தலைப்பட்டிருந்தது. மிகவும் பாரதாரமான இரு தவறுகளை இவ்விஷயத்தில் அவர் செய்திருக்கின்றார் ஒன்று, அண்மைக்கால நவீன தமிழ் நாடக அரங்க வளர்ச்சியை no theatre என்பதன் மூலம் பூச்சியப்படுத்தியது. மற்றொன்று, தமிழ்கலை, இலக்கியத்தைப்பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதும் போது (மிகவும் அவதானத்துடனும், பொறுப்புணர்வுடனும் செய்யவேண்டிய ஒரு காரியம்) ஒரு

சில விஷயங்களையேனும் கூறாமல் வெறுமனே குறிப்புகளை எழுதியதன் மூலம் தமிழ் நாடகம் இவ்வளவுதான் என்பதான ஒரு பிரமையை ஆங்கில வாசகனுக்கு ஏற்படுத்தியது. இதனை உணர்ந்தோ என்னவோ பிறகு ஒரு லங்கா கார்டியனில் (மே1, 80) Tamil Drama என்று ஒரு குறிப்பு எழுதியுள்ளார். அவைக்காற்று கலைக்கழகத் தலைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டு ஓடிவிடுகிறார் நாடக அரங்கக் கல்லூரியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கிடையாது. எவ்வளவு தூரம் பொறுப்பற்ற வெளிப்பாடுகள் இவை. இத்தகைய தவறையே அவர் தனது Tamil writing in Sri Lanka என்ற கட்டுரையிலும் செய்திருக்கிறார். அந்தக் கட்டுரையால் தமிழ் பேசாத வாசகர் கட்டுத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றி அறிமுகப் படுத்தியிருக்கிறார் என்று சொல்லி எங்களை ஏமாற்றிக்கொள்ள நாம் தயாரில்லை. இத்தகைய 'நுனிப்புல்மேய்தல்' விமர்சனங்களிலும் பார்க்க ஆங்கிலத்தில் எழுதாமல் இருப்பது புத்திசாலித்தனம் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

ஜூலை 1, 80 லங்காகார்டியனில் 'மொழி பெயர்ப்புக்கள்' பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். தமிழ் - சிங்கள, சிங்கள - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள் பற்றிய பதிவுகளை அக் கட்டுரை தருகிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் அக்கட்டுரையில் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றிய ஆங்கில எழுத்துக்கள் பற்றி அவர் எழுதுவதைக் குறிப்பிடத்தோன்றுகிறது. 'The author of this little book tamil writ

ing in srilanka had been per-
sistantly introducing the tam.
il cultural scene to the Eng-
lish reading publi for more
than twenty five years

தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் அறிமுகப்படுத்துவது நல்ல விஷயம் என்பதில் எவருக்கும் கருத்து வேறுபாடே இல்லை. பிரச் சனை என்னவெனில் 'அறிமுகத்' துடன் நில்லாது சில விபரீதமான குறிப்புக்களையும் அவர் தருவது தான். இங்கு சில காலத்திற்குமுன் சிவத்தம்பி lotus இதழில் 'Ceylo- nese tamil writings' என்பது பற்றி எழுதியதையும் குறிப்பிட வேண்டும். Lotus எனும் இதழ் ஆபிரிக்க ஆசிய எழுத்தாளர் சங்கத் தால் அரபு, ஆங்கிலம், பிரஞ்சு போன்ற மொழிகளில் வெளியிடப் படும் ஒரு 'சர்வதேச' சஞ்சிகை. சிவத்தம்பியும் இந்தக் கட்டுரையில் மல்லிகையில் வெளிவந்த ஒரு சிங் களக் கதையின் தமிழாக்கத்தைப் பற்றி மட்டும் சில குறிப்புகள் எழுதி விட்டு, மல்லிகைக்கும் முதுகில் ஒரு 'தட்டு' தட்டிவிட்டுக் கட்டுரையை முடிக்கிறார். ஆனால் பெரிதாக ஒரு தலையங்கம் Ceylonese tamil wri- tings 'Dissertation thesis களுக்கு கொடுக்கிற மாதிரி.

இத்தகைய கட்டுரைகள் பிர சுரமாவதன் அடிப்படை நியாயம் என்ன வென்பது எனக்கும் புரியாத ஒன்றுச் இருக்கிறது. தமிழகத்தில் வெளிவந்த சிவத்தம்பியின் சில நூல்களிலும் இந்த மாதிரியான தன்மை துல்லியப் பரமரக உள்ளது.

கட்டுரைகளை வெளியிட்ட நேர்வதி லுள்ள அவசரமும், நிர்ப்பந்தமும் கூட ஒரு காரணமாயிருக்கலாமோ என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

மஹாகவி புற்றிய கே. எஸ். சிவகுமாரனின் கருத்துக்களைப்பற்றி எழுதுவது இஷ்டத்தில் பொருந் தும். 'வீடும் வெளியும்' நூலை Daily News இல் விமர்சித்த போது (திகதி எனக்குச் சரியாக ஞாபகமில்லை) Maha Kavi a reo romanticus என்று தலைப்பிட் டிருந்தது அவ்விமாசனம். அந்தக் கட்டுரையின் தமிழாக்கம் தமிழ்மு திலும் பிறகு அதே கட்டுரை Tamil writings in Sri Lanka வி லும். சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. மஹாகவியின் படைப்புகள் பற்றித் தீர்த்தமான விமர்சனக் கண்டுபிடிப் புகள் அவ்வப்போது இலக்கியப் பரப்பில் சண்முகம் சிவலிங்கம், துய்யான், முருகையன், யோகராசா ஆகியோரால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மஹாகவியை இயல் பாகவே கற்பனாவாதத்தைத் தழுவின ஒரு கவிஞராக கே. எஸ். சிவகுமாரன் காட்டுகிறார். அதைவிடவும் மஹா கவி ஒரு ner romanticus? என்று புதுவிதமாகவும் ஒரு அளவு கோலை முன் வைக்கிறார். இவற் றைப் பற்றி நான் எழுதத் தேவை யில்லை. ஏனெனில் மஹாகவியின் படைப்புகளில் நன்குபரிச்சயமுள்ள எவரும் மஹாகவியை ஒரு கற்பனா வாதம் தழுவின கவிஞர் என்று கொச்சைப்படுத்த மாட்டார்கள். முற்சார்புகளோடு விமர்சனம் ஏழு

தய்ப்புறப்படுவதன் விளைவுகள் இவை.

மஹாகவியைப் பற்றி அவரது கருத்துகளினை முக்கியமாக நான் குறிப்பிட்டு எழுத விரும்புவது இவற்றையல்ல.

இதே கட்டுரையில் '..... இங்குதான் கவிஞர் வெறும் அவ தானிப்புக்களுடன் நின்று விடுவதை நாம் காண்கிறோம்- திட்டவட்ட மாகக் கருத்து எதனையும் தெரிவிக்க அவர் தயங்கியது வெளிப்படை' என்றும் 'அறிவின் ஆதாரத்தை யுடைய கவிதைகளைத் திட்ட மறந்து விடுகிறார்' என்றும் எழுதுகிறார். சில அடிப்படை இலக்கியப் பிரச்சனை களை இவ்வரிசை எழுப்புகின்றன.

திட்டவட்டமாகத் தீர்க் மாகக் கருத்துக்ளைச் சொல்லுதல் என்ற தன்மையை இலக்கியத்தில் எதிர் பார்ப்பதும், பிரச்சனைகளுக்கான தீர் வையும் எழுதவேண்டு என்று சொல் வதும் ஒரு மாதிரி தான். இது இலக் கியத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு வறட்டுவாதம் இதே அளவுகோலை இவர் எல்லாப் படைப்பாளிகட்கும் பயன்படுத்துகாராரா என்றால் அப் படியும் அல்ல. ஒட்டுமொவைப்பற்றிய விமர்சனத்தைப் பற்றி ஆரம்பத்தி லேயே எழுதியிருக்கிறேன். கவிதை களைவிட தீர்க்கமாக கருத்துகளைத் தெரிவிப்பது என்பது விமர்சனத் திற்கு ஒரு பிரதான இயல்பு. இலக் கியவாதியைப் பார்த்து நீ இப்படி எழுது அல்லது இப்படி எழுதியிருக்க லாம் என்று எவரும் சொல்ல முடி யாது. ஆனால் விமர்சகனை நீ ஏன் திட்டமான கருத்துகளைத் தெரிவிக்க

வில்லை? என்று நாம் தேட்கலாம். அந்த இயல்பை அவரது விமர்சனங் கள் காட்டுவதில்லை. அப்புற மென்ன? இந்த மாதிரியான Dual Nature இன் இருப்பு ஒரு ஆரோக் கியமான தன்மை அல்ல. நான் முன் குறிப்பிட்டது போல 'முற்சார்பு' களும், எல்லாப்படைப்புகளைப் புற் றியும் தைரியமாக எழுது முடியா மையும் தான் இதற்குக் காரணமா கலாம். இன்னும் ஒரு தல்ல உதா ரணம். 'அலை' 'சமர்' கருத்து மோதல் தொடர்பாக தினகரனில் 'அழகியல் பிரச்சனைகள்' என்ற கட்டுரை எழுதும் போது, பேச் சோசைப் பண்பைப் பற்றிக் குறிப் பிடு கையில் கைலாசபதி மஹாகவி யைப் பற்றிக் குறிப்பிட மறந்ததை அலை கட்டுரை (கட்டிக்காட்டிய தைப் பற்றி 'கைலாசபதி அப் படிச் செய்திருக்க கூடாது. விசனிக் கத்தக்கதுதான்' என்ற நெடனியில் சொல்கிற அவர் கட்டுரை முடி வில் என்ன இருந்தாலும் கைலாச பதி கைலாசபதிதான் விமர்சனம் விமர்சனம் தான் என்ற தொனிப் பட முடித்து வைக்கிறார். (தப்பித் தவறிக் கைலாசபதிக்கு இவர் மீது கோபம் வந்துவிட்டால் என்ன ஆவதாம்.

மஹாகவியின் 'வீடும் வெளி யும்' தெரகுதி என்னைப் பொறுத் தவரை மிக முக்கியமானது. கவி தைக்குரிய முப்பரிமாண அமைப்புப் பற்றி முதன்முதலாக அதன் முன் னுரையில் குறிப்பிடுகிறார். கவிதை தவிர்ந்த ஏனைய எல்லாவடிவங் களும் இருப்பரிமாணம் கொண்டவை தான். வாசகர்களுக்கும், ரசிகத் ர்களுக்கும், அது தெரட்டர்பான

விரிந்த உணர்வுகளையும், புதிய தன்மைகளையும் இவ்வடிவங்கள் எழுப்பினாலும் முற்று முழுதான இன்னொரு பரிமாணத்தை அவை வைத்திருப்பதில்லை. இன்னும் எழிமைப்படுத்திச் சொல்வதானால் சிறுகதை அல்லது நாவல் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் அல்லது களத்தில் தொடங்கி வேறொரு இடத்தில் அல்லது களத்தில் முடிகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இங்கு முதலிரு பரிமாணங்களும் அந்த நாவலும் அதன் பிரத்தியட்சமான இயல்புகளும் ஆகும். உருவமும், உள்ளடக்கமும் என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். மூன்றாவது பரிமாணம் என்பது இவற்றை மீறி 'அதனுள்' இருப்பது. அதுதான் ஒரு படைப்பிற்கு முடிவற்ற தன்மையைக் கொடுப்பது. படைப்பின் தொடர்ச்சியைப் பூரணப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஒரு முன்னெடுப்பை அது வாசகனுக்குத் தருகிறது. மேலோட்டமான வாசகனுக்கு இது எட்டாது. ஆழ்ந்து கூர்மையாகப் படிக்கும் வாசகனுக்குத்தான் இவையெல்லாம். விமர்சனத்தின் தன்மை என்ன வெனில் ஒருபடைப்பின் இத்தகைய மூன்றாவது பரிமாணத்தை இனங்கண்டு வெளிப்படுத்தல் அல்லது அதனை நோக்கி ஒரு வாசகனை நெறிப்படுத்தலே. கவிதையைவிட ஏனைய வடிவங்களுக்கு இந்த மூன்றாவது பரிமாணம் ஒரு முழு அளவிலான பரிமாணமாவது அசுர சாதனையால் மட்டும் முடியும் என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அண்மைக்காலச் சிறுகதைகள், நாடகங்களில் இந்த மூன்றாவது பரி

மாணத்தின் தன்மைகள் துலங்குவதாக நான் உணர்கிறேன். மஹாகவியின் கவிதைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றில் மூன்றாவது பரிமாணத்தை சண்முகம், சிவலிங்கம் நுஃமான் ஆகியோர் ஓரளவு இனங்கண்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். ஏனைய கவிஞர்களைப் பற்றிய இக்கண்டுபிடிப்பு பூச்சியம்தான்.

தீர்க்கமாக முடிவுகளைக் கூறுதல் அல்லது பிரச்சனைக்கான தீர்வைச் சொல்லுதல் என்பது இலக்கியத்தின் மூன்றாவது பரிமாணத்தையே முற்றாக இல்லாமல் செய்தலாகும். 'காலம் சிவக்கிறது' என்று இ. சிவானந்தன் தனது நாடகத்துக்குத் தலையங்கம் வைத்த கணத்திலேயே அந்தப் படைப்பின் மூன்றாவது பரிமாணம் அடைபட்டுப்போய் விட்டது. இத்தன்மைக்கு ஏராளமான கவிதைகளைக் உதாரணமாகக் கூறலாம். 'முற்போக்குக்காரர்கள்' என்று முத்திரை குத்தப்பட்டவர்களால் எழுதப்படும் So Called முற்போக்குக் கவிதைகள் எல்லாம் இந்த வகைக்குள்தான் செத்துப் போயின. இந்த மூன்றாவது பரிமாணம் பற்றிய எனது கருத்துகள் விரிவாக எழுதப்படவேண்டியவை. இப்போது குறிப்புக்காக மட்டும் இங்கு சொல்ல வேண்டி ஏற்பட்டது.

“கவிஞனுக்கும் - வாசகனுக்கும், சிலவேளைகளில் கவிஞனுக்கும் - கவிஞனுக்கும் கூட உள்ள இடைவெளியை நிரப்புதல் .....” என்று மஹாகவி சரியாக இனங்கண்டு கொள்கிறது, இந்த மூன்றாவது பரிமாணத்தையும் - விமர்சனத்தையும் தான்.

அறிவின் ஆதாரத்தையுடைய கவிதைகளைத் தீட்ட மறுத்தல்' என்று கே. எஸ். சிவகுமாரன் சொல்வதுபற்றி ஒன்றும் எழுதாமல் இருப்பதுதான் புத்திசாலித்தனம். எனினும் Continuity of Life தொடர்பாக மஹாகவி கொண்டிருந்த கருத்துகளின் Scientific basis பற்றிக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இயற்கை விஞ்ஞானத்தின் பிரதானமான Ubi fying concept என்பது பாரம்பரியத்தினதும் பரிணாமத்தினதும் விளைவான வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியே. உண்மையில் பிறப்பு என்பதும், இறப்பு என்பதும் ஒரு நிலையிலிருந்து இன்னொரு நிலைக்கு மாறுதலே தவிர ஒன்றின் புதிதான தோற்றமோ அன்றி ஒன்றின் முற்றான அற்றுப்போதலோ அல்ல.

அணுக்கள் - மூலக்கூறுகள் - திசுக்கள் - இழையங்கள் - உறுப்புகள் - அங்கி - சனத்தொகை என்று விரிகிற தொடரில் இறப்பு என்பது மேல் நிலையிலிருந்து கீழ்நிலைக்கு இறங்குதல். பிறத்தல் என்பது கீழ்நிலையிலிருந்து மேல்நிலைக்கு வருதல். எனவே வாழ்க்கை முடிவற்றது. என்பதும் 'மனிதன் இறப்பதில்லை' என்பதும் மஹாகவி தன்

னளவில் உணர்ந்து வெளிப்படுத்திய முக்கியமான விஷயங்களாகும். இதற்கு விஞ்ஞானம் அறியவேண்டியதில்லை. சுயம்புவான சிந்தனை உணர்வும் 'அறிவின் ஆதாரமும்' போதும். இப்போதைக்கு இவ்வளவும் போதும் என்று நினைக்கிறேன்.

மற்றுமொரு விஷயம் இவ்வளவு தூரம் எழுதி அச்சிட்டு படித்திருத்தி முடிப்பதற்கிடையிலேயே 'சவ ரொட்டிகள்' நாடகம் பற்றி ஒன்றிற்கொன்று முரண்பாடான கருத்துக்களை அவர் எழுதியிருப்பதை வாசிக்க நேரிடுகிறது. வீரகேசரி வார இதழொன்றில் தலையும் புரியவில்லை; காலும் புரியவில்லை என்று எழுதுகிற அதே சமயம் Times இல் 'ஆஹா! நன்றியுக்கிறது' என்ற தொனியில் எழுதுவது என்ன விமர்சக லட்சணமோ? ஒன்றும் பிடிபட மறுக்கிறது. இனியும் இனியும் இவர் இப்படி எழுதிக் கொண்டிருந்தால் சஞ்சயன் இனியும் இனியும் இப்படி எழுதுவான் என்று நினைக்கத் தேவையில்லை. மற்றைய எல்லா 'மேதாவி' களும் இத்தகைய போலிகளைப் பார்த்துவிட்டு, படித்து விட்டுச் சாதாரணமாக 'உண்டு, உடுத்து, உறங்கிச் சீவிகையில்' சஞ்சயனுக்கு மட்டும் என்ன? ஒரு சின்ன ஆத்திரம் அவ்வளவுதான்.

'பொறுத்தது போதும்' நாடகம் மூன்று துணை விருதுகளோடு ஜனாதிபதி விருதையும் பெற்றுள்ளது. சிறந்த பிரதி, சிறந்த நெறியாள்கை என்பவற்றிற்குரிய விருதுகள் அ. தாசீசியனிற்கும், சிறந்த நடிகருக்குரிய விருது பிரான்சிஸ் ஜெனத்துக்குக் கிடைத்துள்ளன. இது நாடக அரங்கக் கல்லூரித் தயாரிப்பாகும்.

நீண்ட நாளாயிற்று
நிமிர்ந்து நின்று மூச்சுவிட்டு:
வெம்பிப் பழுத்த இதயம்
கூனிக்கிடக்கும் உடலுக்குள்
குறுகுறுக்கும்:
நீண்டு
அணிவகுத்து நிற்கின்ற
அசோக மரங்கள் கண்டு நானும் நான்,

மூக்குத்தி வெள்ளி
சின்ன இதழ் முதல் பிறை
வானச் சிரிப்புக் கன்னிக்கு நீலச்சாரி
வாங்கிக் கொடுத்தவன் மேல்
வரட்டுப் பொழுமை.

அவளுடைய கோபங்கள்
அக்கினியாய்ச் சுடும்
பகல் பொழுது
என்னையே தண்டிப்பது போல்
எரிந்து தொலைந்து போயிற்று

ஒரு நாள் புத்தகத்தின்
இனிய பக்க இரவு இது
இதிலும் சோகக் கவிதை.
மலைவேம்புத்தாய் உம்மென்று
என்னையே பார்க்கும் பார்வை.

இந்தப் பொழுது நாளைக்கும்
விடிந்து தொலைக்கும்.
நாளைக்கும் பகல் பொழுது
என்னையே தண்டிப்பது போல்
எரிந்து தொலைக்கும்.

அழுக்கு, அழுக்கு
இன்னும் சற்றே அதிகம் அழுக்கு
அழுத்தம் அதிகரிக்கும்!
வெடிப்பு நிகழும்!

சுடு, சுடு
நூறுபேர் விழட்டும்
துப்பாக்கியைச் சுழற்றிச் சுடு
ஆயிரக் கணக்கில் அவர்கள் விழட்டும்
பிறகுதான்
லெட்சம் லெட்சமாய் அணிகள் திரளும்
துப்பாக்கிகள் நொருங்கிச் சிதறும்

மயிலாசனத்தின் அரசியல் அநாதையை
நீ அறியாயா?
நீங்கள் குருடர்!
பிறவிக் குருடர்!
வரலாறு உமக்குத் தெரிவதே இல்லை.

9 - 8 - 1980

Space donated by
Logic Srikanthalingam

புதிய மொட்டுக்கள்

யோகபுரம் நாக. லோகன்

அந்தக் கரிக்கோடு போட்டு கோடிட்டார்கள்..... தெருக்களெல்லாம் மனிதத்தலைகளின் விரைவு உலகின் கெதியை மேலும் வேகப்படுத்தின..... மனிதன் தன்னுள் அடக்கிய அந்த இயந்திரங்கள் அவனது விரைவை முறியடித்து முசிச்சேறி அந்தத் தெருக்களை பிரளயத்துக்கு இழுத்துச்சென்றன..... இந்த விரைவாலும் இயற்கை உணர்வை கொன்றெழுதித்த இந்த மனித உள்வாங்கலின் முன்னே வசந்தகால “ மஞ்சள்வானக மரப்பூக்கள் சொட்டுச் சொட்டாய் அந்தத் தெருக்களிலும்..... பொன்னுக் கிழவியின் அப்பக்கடைக் கூரையிலும் கொட்டிக்கோலம் போட்டும், தெருக்கரை யோடு ஓடிய சாக்கடைத் தண்ணியோடு மிதந்து எற்றுண்டு சென்றும் தெருக்கள் எங்கும்... வசந்தம் உயிர்ப்புப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தது.....

இவற்றையெல்லாம் அந்த பிரதான தெருவைக் கடக்கின்றபோது புவனம் வினோதமாகப் பார்த்து. இளமைக்கால குழந்தையுள்ளமாய் பார்த்து பார்த்து. அதனில் லயித்து..... பள்ளிக்கூடம் சென்றவன் தான்.

வழமையான அந்த இயக்கத்தின் அவளது பார்வை இந்தக்காட்சியை..... தினம்..... தினம் நெரித்து... .. நெரித்து பார்த்து இயற்கைக்கு விடைகாண முற்பட்டதுண்டு..... பாவம் அவன்பேதைப் பருவம்.....

இன்று வழமையாக மணியடிச்சு ஒலிவியா ரீச்சர் இவளுடைய ஆறும் வகுப்பை பள்ளிக்கூட முன்மாமரத்தடிக்கு வரச்சொல்லி... எல்லாரும் எழுந்து சென்றபோதுதான்... .. றஞ்சி புவனவை இழுத்துப் பிடித்து “ இனிபெரிய ஆள்தான் ”..... என்று கூறியபோது தான்... அவளுக்கு விஷயம் புரிந்து. இனம் தெரியாத விக்கலும் விம்மலும் வகுப்பறை முழுவதும்... தன்னையே நூதனப்பெர்ருளாக பார்த்தபோதுதான்..... ஒலிவியா ரீச்சர் நாலேந்துசக தோழிமாருடன் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தான். தாய் கமலம் வெள்ளை மேற்பாவா டையை நீக்கி பார்த்தபோதுதான் ஆமணக்கங் கயராய் புள்ளி குத்தி நின்ற சுவடுகள் கமலத்தின் முன் விஸ்வரூபமாய் தோன்றியழிந்தது.

இதுக்காக..... ஏன் இவள் இப்படி..... அப்படி..... என்று யோசிக்கோணும். காலங்காலமாய் தினமும் ..... குடுபட்ட..... கருக்கொண்ட பன்றியின் ஈனக்குரலாய் நச்சரிப் போடு..... வாழ்க்கையை தினம்... தினம் ஒவ்வொரு நாளும் துரத்திக்கொண்டிருக்கின்ற லிகிதர் வரிசையிலே கந்தசாமி நின்ற நிலை..... அதுக்குள் குமர் ஒன்று கொடி விட்டுக்

கொண்டு முன்னே நிற்கின்றபோதுதான் அவளால் இருப்புக்கொள்ள முடியவில்லை.....

கந்தசாமி கமலத்தை கூழாவடித்தெருவில் கைப்பிடித்த முதலாய்..... ஆண்பிள்ளையை எதிர்பார்த்துபார்த்து அடுத்தடுத்து ஒன்றன் மேல்ஒன்றாய் கிடைத்தது இரண்டுபெண்விக்கிரகங்கள் தான். இறுதியில் அவர்களது ஆசை நிறைவேறிய போதுதான் மனித உணர்வை அறுத்து சுமையை விடுவிக்க குடும்பத்தை மட்டுப்படுத்திக் கொண்டவர்கள்.

கமலம் பெண் என்பதற்காக இந்த சமூகத்தில ஏன் இப்படியெல்லாம் யோசிக்கவேணும். கமலத்தின் ஒவ்வொரு நடத்தையும் ..... முன்னே தட்டியை சாத்திப்போட்டு, போர்த்துக்கிடக்கிற புவனவைப் பற்றியது தான்.....

தெருப்படலைச் சத்தம் கேட்டு திரும்பிப்பார்த்தபோதுதான் நாகம் மாக்கிழவி வந்ததும் வராததுமாய் “ கமலம் எங்க..... புட்டுக்களி ” என்றபோதுதான் “ அதுக்கு இப்ப..... என்ன அவசரம் ஆறுதலாய் தருவம் தானே ” என்று கமலத்தால் சமாதானப்படுத்த முடிகிறது.

“அது சரி புள்ள இனி உனக்கு பெரிய பொறுப்பொன்று வந்திருக்கு... முந்தியப்போல ..... பொறுப்பில்லாமல் ஊர் அடிச்சுத்திரிய ஏலாது ”... நாகம்மாகிழவியைக் கண்டதும் புவன முகத்தை திருப்பி குப்புறக் கிடந்த படியே முழிக்க..... முழிக்க..... எதை எதையோ தேடுவதுபோன்று... வெட்கத்தால் புழுங்கிக் கிடந்தாள்.

“ அடி கமலம்..... முந்தித்தான் ஐஞ்சபெண் பெத்தா..... அரசனும் ஆண்டியாவான். இப்ப நம்முடைய சமூகத்தில..... ஒரு பெண் இருந்தாப் போதும் அரசனும் ஆவியாய்ப் போயிடுவான் ”

நாகம்மாக்கிழவியின் வார்த்தைகளை புவனவால் உள்வாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை..... இந்தப்புவன மூக்குவடிந்த சிறுமியாய்..... மருதடிப் பிள்ளையார் கோவின்முன் குட்டைபிடித்து..... ஆசனமாய் நீட்டியிருந்த அந்த மருத மரத்தடியில் இருந்து பள்ளிக்கூடத் தோழிமாருடன் அந்தக் கேணியுக்குள்ளே கடுதாசித்தேணி விட்டுப்பார்த்து நின்ற வாயாடியாய்த் தான் இந்தச் சமூகத்தின் முன் நேற்றுவரை நின்றிருந்தாள்.....

புவன புத்தியறிந்த இரண்டு மாதமாய் தலைகால் தெரியாத லிகிதர் கந்தையாவின் விரைவு..... தாம்..... இந்தச் சமூகத்தில் இருந்து தப்பினால் போதும் என்ற சமூகக் கூட்டத்தின் வரிசையில் நின்றவர்களில் ஒருவராகத்தான் அவரால் நிற்கமுடிந்தது .....

சதாநெரித்து.... நெரித்துக்கொண்டு மனிதயந்திரமாய் தன்னை மாற்றிவிட்ட நிலமைக்காக வருத்தப்பட்டதோ.... அல்லது சமூகத்தின் மீது வாஞ்சைப் பட்டதோ இல்லை. மதிலால் உறவுகளை வெட்டிக்கூறு

போட்டு... ஒவ்வொரு வீடும் ஒவ்வொரு உலகமாய்... போனபோதும் நல்லநாள்... சாவீடென்றால்தான் சொந்தம் பந்தம் என்று யாரும் தலை காட்ட முடிகிறது....

தினம் தினம் நச்சரிப்பாயும்... விரைவாயும்... மாறிப்போன வாழ்க்கையில் உண்மையான வாழ்க்கை என்பதே என்ன... திருமணம்... அதன் மூலம் பெற்ற பிள்ளைகள்... அதற்கு சேனம் தேட்டம் சொத்து.... என்று, வாழ்நிலையின் இறுதிவரை போராடுகின்ற சமூக அசிங்கங்களின் இந்த உண்மையை பதினைந்து வருடமாய் இச் சமூகத்தின் முன் நின்று மனத்தால்..... உணர்வால்..... புலனாவால் அறிந்துகொண்ட போதும் இப்பதான்.....அவளால் பூரணமாக விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது... ஒ..... இப்ப அவள் பெரிய பிள்ளை.....

நானே விடிந்ததும் குப்பைத் தண்ணிவார்ப்பு..... கமலம் மராயம் பெற்ற வீடெங்கும் சொல்லப் புறப்பட்டவள்தான் இருட்டியபோது தான் வீட்டில் விளக்குக்கு எண்ணெய் இல்லை என்ற நினைப்பு..... படலையைத் திறந்து வீட்ட வந்தபோதுதான் புலனா..... சுவாமி மாடத்து தூண்டாமணி விளக்கை..... தேங்காய் எண்ணெயிட்டு..... கொழுத்தி..... தலைமாட்டில் வைத்து..... சிதறிக் கிடந்த..... பேப்பரென்றில் சிறுகதையை..... புரட்டி..... புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டு கிடக்கிறாள். அப்போதெல்லா ஆறும் வகுப்புச் சோதனைக்கு எழுதின கதையின் ஞாபகம் ஒ..... அவளுக்கு தன்ர..... சமூகத்தின் ஒவ்வொரு மனிதனும் விரக்தி..... வெதும்பல்..... வேதனையால் அமுங்கிய ஈனக்குரல்கள் என்பனவற்றையும் சமூகத்தில் தான் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதும் என்று நினைக்கின்ற..... அழுக்காறு கொண்ட அசுத்த ஆவிகளின் அசிங்கங்களையும் இன்னபிறவற்றையும் மூர்க்கத் தனமாய்த்நர பேனவை ஆயுதமாகக்கொண்டு எதிர்க்க வேண்டுமென்று அவள் தன்ர அறிவொடு வரிந்து கட்டிக்கொண்ட நினைப்புத் தான்..

செலவைச்சுருக்கி..... நடந்துபோன குப்பைத்தண்ணீர் வார்ப்பையும்... தன்னைப் புதுமணப் பெண்போல் சேலகட்டி. நெற்றிப்பட்டம் போட்டு பார்த்து நின்ற தாயையும் வந்து நின்றவர்களையும் ஏறெடுத்துப் பார்க்காமல் நிலத்தையே..... வெறித்து வெட்டி..... வெட்டி..... பார்த்ததையும் வந்து நின்றவர்களின் கேலிப் பேச்சுகளும் ....

புட்டுக்களியை தலையில் ஏற்றி இறக்கியபோதுதான் முன்வீட்டுச் செல்லம் கலியாண வீட்டோடு இதை ஏத்தி இறக்கியிருக்கலாம்..... என்று பகடியாய் கூறிய வார்த்தைகளையும் நினைத்தும் எதையோ இழந்து பெற்றதிமிராய்..... உலகத்துப் புதிர் ஒன்று விடுவிக்கப்பட்டவன் பேர்ன்று முன் முருக்கப் பூவாய் சிணுங்கி..... சிணுங்கி..... கிடக்கிறாள்..... பக்கத்துவீட்டில் தண்ணிவார்ப்புக்கு எடுத்த சாமான்களைக் கொடுப்பதில் ஈடுபட்ட தாயுடன் நாகம்மாக்கிழவியின் வாய் எதை எதையோ.....

ஓயாமல் பேசியபடி இருந்தது. அந்தக் கிராமத்து சாமத்திய வீடோ..... கலியாணவீடோ..... மனுசி சொல்லி வைச்ச முறைதான்....., கொண்டாட்ட முறைகள் தெரிந்த விஷயகாற..... மனிசியெண்டு அந்தக்கிராமத் திலே பேர் போனவள்தான் நாகம்மாக்கிழவி

இப்ப அம்மாநான் பள்ளிக் கூடம் பேர்றதைப் பற்றித்தான் கேட்டிருக்கோணும். அதைப் பற்றித்தான் அவள் ஏதோ பெரிசா கதைக்கிறாள்.

“சீ..... எங்கடை பரவணியில் என்ற அறிவில புத்தியறிஞ்சாப் பிறகு பள்ளிக்கூடம் யார் விட்டவங்கள் சொல்லு பாப்பம்..... அவன் பரமுவின்ற மகள்கூட இவளவு செட்டிபிக்கெற்றுக்களை வினையாட்டில் வாங்கியும் பிறகு கதப்பன் மரியாதை இல்லையென்று மறிச்சுப் போட்பான். இதுகளை படிப் பிச்சு என்ன விடிவு வந்திருக்கு..... படிப்பிக்கத்தான் இதுகளுக்கு பிரச்சனை கூடுது” புலனாவால் எதையும் கூறமுடியவில்லை. தொண்டையை இரும்புக் கரங்கள் நெருடுவது போன்ற பிரமை..... மூலை தட்டிக்கரை வாங்கிலில் இருந்து வெளியே வந்தாள். அவள் தான் பெற்ற அனுபவத்தால் படிப் பால் தான் ஏன் படிக்கவேண்டும் என்று தன்னுள்ளேயே தானே கேட்டு எண்ணிக்கொண்டிருந்த..... இமய எண்ணக்கோபுரம் தன்முன்னே காலடியில் நாகம்மாக்கிழவியால் நொருக்கப்படுவதைப் பார்த்தாள்..... வெறும் டெதாசி பட்டம் பதவிக்காக, படிக்கின்ற படிப்பையே சுத்தி சுத்தி அசைபோடுகின்ற..... இந்த சமூகத்தில்..... இந்த உலகத்தை மட்டும் புரிந்து கொள்வதிற்காக ஆயிரம்பிறவி எடுத்து பிறந்தாலும் படிக்கமுடியாது என்பதை இவர்கள் எங்கே அறியப்போகிறார்கள்.

பக்கத்து பனை வெளியில் உச்சிகளை தழுவிவந்த கொண்டல் காற்றால் வயிரவர் கோயில் பூசாரியின் தலையாய் முற்றத்து முன் வேம்பு வெறிகொண்டு ஓடியது. “அம்மா நான் நானேக்கு பள்ளிக்கூடம் போறன்.....” புலனாவின் இந்த வார்த்தைகள் நாகம்மாக்கிழவியினதும் கமலத்தினதும் தலையில் ஆயிரம் மலைகளை இடித்து நொருக்கி கொட்டுவது போன்ற பிரமை. புலனா முற்றத்தில் இறங்கினாள். அவள் முன்னே கொடிவிட்டு அவளால் வளர்ந்து முகைவிட்டு நின்ற முல்லையின் புதியமொட்டுக்கள் சன்னதம் கொண்டு தலையை ஆட்டி நின்றன.

டைடஸ் தொட்டவத்த தயாரித்து நெறிப்படுத்திய ‘ஹந்தயா’ படத்துக்கு ரோம் திரைப்பட விழாவில் பங்குபெற்ற படங்கள் யாவற்றிலும் மிகச்சிறந்த கதையமைப்பிற்கான விருது கிடைத்துள்ளது. இத் திரைப்பட விழாவில் சர்வதேச ரீதியில் சிறுவர், இளைஞர்கட்கான திரைப்படங்கள் பங்கேற்றன.

1. சந்திரன் தோன்றுகின்றது

சந்திரன் வெளியில் வரும்போது
மணிச் சத்தம் மங்குகிறது,
தெளிவற்ற பாதைகளும் தோன்றுகின்றன.

சந்திரன் வெளியில் வரும்போது
கடல் பூமியை மூடுகிறது:
முடிவற்ற வெளியில்
ஒரு தீவைப்போல் இதயம் உணர்கிறது.

முழுநிலவின் கீழே
யாருமே தோடும்பழங்கள் உண்பதில்லை;
பச்சையான குளிர்ந்த பழத்தைத் தான்
யாரும் உண்ண வேண்டும்.

ஒன்று போலான
நாறு முகங்கொண்ட சந்திரன்
வெளியில் வரும் போது,
பையிலுள்ள வெள்ளி நாணயங்கள்
விம்முகின்றன.

2. பிரியானிடை

நான் இறந்து போனால்
பல்கனியை திறந்தபடி விடு

கிறுவன் தோடும் பழங்களைத் தின்கிறான்
(பல்கனியிலிருந்து அவனைப் பார்க்கிறேன்)
அறுவடையாளன் தானியத்தை அறுக்கிறான்.
(பல்கனியிலிருந்து அதைக் கேட்கிறேன்)

நான் இறந்து போனால்
பல்கனியைத் திறந்தபடி விடு

அன்பளிப்பு

S. உலகநாதன்
கொக்குவில் மேற்கு
கொக்குவில்

மேலும்

ஒரு நல்ல திரைப்படம்

‘கணனி’

‘பலங்கெட்டியோ’ போன்ற சிங்களச் சினிமாக்கள் தந்த சுவாரசியம் ‘பரித்தியாக’வை நம்பவைத்தது திரைப்படச் சாதனத்தை தமிழ்க் கலைஞர்களிலும் விட சிங்களக் கலைஞர்கள் அதிகமாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர் எனும் என் நம்பிக்கை இது வரையும் சிதறடிக்கப்படவில்லை.

நூறு நிமிடங்களாலான இப்படத்தின் கதை சாதாரணமானது. முதிர்ந்த, எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்படாத காதலைப் பற்றியதான கதை. அவனது தியார்க்கு காதலியின் தமக்கைக்கும் சீதனம் வழங்கும் பொறுப்பை ஏற்க முன்வருகின்றது. கராஜில் வேலை செய்யும் அவன் சீதனத்திற்காய் களவெடுக்கத் தூண்டப்படுகிறான். காதலியின் தமக்கைக்கு திருமணம் முடித்து விட்டு அதே மணமேடையில் தன் திருமணத்தைப்பற்றி கற்பனை செய்யும் போது பொலிசார் வசம் அவன் சிக்கப்படுகிறான்.

ரொனீ றணசிக்காவின் நடிப்பில் அவன் உறுதியாக்கப்படுகின்றான். காதலியை சந்தித்த பின்னரான ரொனியின் சைக்கிளோட்டங்கள் அவனது மன உணர்வை நுண்ணியமாக வெளிப்படுத்த உதவின. புடலங்காய் தோட்டத்திலும், கிணற்றடிப்பக்கலிலும் யன்னல் திரைக்கு அப்பாலும் அவன் தனது காதலை மிக இயல்பாக உணர்த்துகிறான். இவனுக்கு ஈடு கொடுத்த வசந்தி சதுராணியும் மற்றைய நடிகர்களும் தங்கள் பாத் திரத்தை அதிகமாகவே புரிந்து கொண்டுள்ளனர்.

மௌன அசைவுகள் இப்படத்தின் வெற்றிக்கு மூலகாரணி எனின், நெறியாளர் பிரேமரத்ன அதிகம் பாராட்டுக்குரியவர்.

இச் சினிமாவின் குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படக் கூடியதே. ‘ரொனீ’யின் நினைவில் பஸ்சில் களவெடுப்பதிலும் வானில் கொள்ளையடிப்பதிலும் ஒன்றைத் தவிர்த்திருக்கலாம். ஹொலிவுட் பாணியில் அமைந்த களவெடுக்கும் காட்சி, முகத்தைச் சுளிக்க வைக்கிறது. இத்தகைய காட்சியும் இடமறிந்து பிரயோகிக்கப்படவில்லை என்பது என் கருத்து. கமரா தன் பங்கைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளவில்லையோ எனும் ஐயப்பாடும் எனக்குண்டு. கோணங்கள் நன்றியிருப்பினும் அசைவுகள் போதாமையே ஐயப்பாட்டிற்கான காரணியாகின்றது. பின்னணி இசை தேவைப்படுகையில் பாவித்து மற்றைய இடங்களில் தவிர்த்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

இப்படியான சிங்களச் சினிமாக்களை தென்னிந்தியக் குப்பைகளைப் பார்த்துப் பார்த்துச் சலித்து இப்பொழுதெல்லாம் மிக எரிச்சலுறுகின்ற தரமறியும் ரசிகர்களுக்காக - யாழ்ப்பாணத்தில் திரையிட அரச திரைப்படக்கூட்டுஸ்தாபனம் முயற்சி செய்தால் என்னவாம்?

யாழ்ப்பாணத்தின்

சமூக பொருளாதார வரலாறு

இறுக்கமர்ன யாழ்ப்பாணத்துச் சமூக அமைப்பைப் பற்றி, அல்லது பொதுவாகவே தமிழர்களுடைய சமூக அமைப்பைப் பற்றிய பூரணமான சமூகவியல் ரீதியான ஆய்வு ஒருபோதும் செய்யப்பட்டதே இல்லை. எம் மிடையே நல்ல சமூகவியலாளர்கள் இல்லை என்பதும் ஒரு காரணமாகும். டாக்டர்தர், இன்ஜினியர், அக்கவுண்டன்மார் இவர்களைத் தவிர வேறு எதையும் பற்றிய ஞானமே இல்லாத எங்களது சமூகத்திற்கு சமூகவியலாளர்களையும், மானிடவியலாளர்களையும், தெரல்பொருளியலாளர்களையும் எங்கே தெரியப்போகிறது? இன்றைய நிலையில் இவர்களுடைய இன்றியமை யாமை உணரப்பட்டு வருகிறது. ஆர்வமிக்க மாணவர்கள் இத்தகைய துறை களில் நிரம்பவும் ஈடுபாடுகொண்டு இறங்க வேண்டும். சமூகவியல் சார்ந்த ஆய்வுகள் மிகவும் அவசியம். யாழ்ப்பாணத்துச் சமூக அமைப்புப் பற்றிய ஒரு நுனி எழுத்துக் கொடுத்தாலே இந்தக் கட்டுரை. இது தொடர்பான வேறு கட்டுரைகள், மறுகருத்துக்கள் விமர்சனங்களை வரவேற்கிறோம். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளவர்கள் பற்றி முழுமையான ஒரு சமூகவியல் ஆய்வு சாதிமுறைமை நிலவுடமை எச்சவொச்சங்களின் வெளிப்பாடு போன்ற பலவிஷயங்களைத் தெளிவுபடுத்தும் யாவற்றுக்கும் மேலாக அவர்களுடைய ‘றலி சைக்கிள்’, ‘ஒஸ்ரின் கார் மோடோவம்’ போன்ற பல இயல்புகளைப் பற்றியும் கவையான விவரங்களைத் தருதல் கூடும். இது தொடர்பான ஆய்வுகளை என்றுமே வரவேற்கிறோம்.

சாதி அமைப்பும்

அதன் அடிப்படைகளுள்

வ. ஐ. ச. ஜெயபரலன்

இலங்கையில் சாதி அமைப்பை சிங்கள முறைமை தமிழ் முறைமை என எவ்வளவு இலகுவாகவும் தெளிவாகவும் பிரிக்கலாமோ அதைவிட இலகுவாகவும் தெளிவாகவும் தமிழ் மக்களின் சாதி முறைமையை யாழ்ப்பாண குடாநாட்டின் முறைமை, மட்டக்களப்பு வன்னி மன்னார் போன்ற யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தவிர்ந்த ஏனைய தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் முறைமை எனவும் பகுக்கலாம்.

சிங்களவரிடையேயும் குடாநாடு தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசங் களில் வாழும் தமிழரிடையேயும் காணப்படுவதைவிட சாதி அமைப்பு யாழ்ப்பாண குடாநாட்டில் (கொடுமையான முறையில்) இறுக்கமான ஒரு அமைப்பாக உள்ளது.

இவற்றுக்கான அடிப்படைக் காரணங்களை சமூக பொருளாதார வரலாற்று கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்வதும் இவற்றுக்கு எதிரான அரசியல் போராட்டங்களின் இலக்

குகளை தெளிவாக்குவதுமே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

பிரிட்டிஷ் காலம் வரை சிங்கள பிரதேசங்களில் நிலத்தில் தனியார் உடமை நிலவவில்லை. நிலம் அரசுனுக்குச் சொந்தம். எல்லாச்சாதியினரும் அவர் அவர்களுக்கென்று விதிக்கப்பட்ட ராசகாரியத்தை செய்வதன் மூலம் தத்தமது சாதியினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தில் பயிர் செய்யும் உரிமையைப் பெறுவார்கள். ராசகாரியம் ஆக்கப் பணிகளாகவோ யுத்தகால சேவைகளாகவோ அல்லது சாதாரண அரசு, கோவில் சம்பந்தப்பட்ட சடங்கு சம்பிரதாயங்களாகவோ அமையலாம். தொடர்ந்தும் ராசகாரியம் செய்வதற்கு ஆண் வாரிசு இன்மை, ராசகாரியம் செய்யத் தவறுதல் போன்ற காரணங்களால் குறித்த ஒரு நிலம் அது எந்தச் சாதியினருக்கானதோ அச்சாதியினரிடையே பொருத்தமான வேறு ஒரு வரது கைக்கு அரசனால் மாற்றப்படும். இத்தகைய நில உடமை சேவை மானிய முறை (Service Tenure) எனப்படும்.

மாறாகத் தமிழரது பிரதேசங்களில் நிலத்தில் தனியார் உடமை நிலவியது. அரசன் விளைச்சலில் ஒரு பங்கை வரியாக வசூலிப்பதற்கு மட்டுமே உரித்துடையவன். நிலம் அரசனின் உடமையல்ல யாழ்ப்பாண அரசில் நிலவிய 'ஊழியம்' ராசகாரியம் போல நிலத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. ஊழியம் செய்யத் தவறின குற்றப்பணம் இறுக்கவேண்டும். ராசகாரியம் செய்யத்தவறின நிலத்தை இழக்க வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஏக நில உடமையாளர்களாக வெள்ளாளர்கள் அமைந்தனர். ஏனைய சாதியினர் அடிமைகள் எனவும் குடிமைகள் எனவும் பிரிக்கப்பட்டனர்.

குடிமக்கள் என வகுக்கப்பட்டவர்கள் வெள்ளாளருக்கு ஆடை துவைத்தல், முடிதிருத்துதல், கிரியைகளில் பறை அடித்தல் போன்ற தத்தம் சாதி அடிப்படையிலான பல்வேறு சேவைகளை செய்வதன் மூலம் தத்தமக்குரிய குத்திமை (படி) யை பெற்றனர். இவர்கள் விவசாய உற்பத்தியில் நேரடியாக ஈடுபடவில்லை. (Service Carts) அடிமைகள் என வகுக்கப்பட்ட சாதியினருள் கோவியர் பெரும்பாலும் வாரக்குடிகளாகவும், பள்ளர் நிலத்தில் வேலை செய்பவர்களாகவும், நளவர் பனை மரம் ஏற்புபவர்களாகவும் உற்பத்தி முயற்சிகளில் நேரடியாக ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். இவர்கள் யாவரும் நிலமற்றவர்கள். சிங்களப்பகுதிகள் போலன்றி, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நில உடமை, அல்லது நில மின்மையும், சாதி அமைப்பும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப்பிணைந்ததாக அமைகின்றன.

குடாநாடு தவிர்ந்த தமிழ்ப்பிரதேசங்களிலும் நிலத்தில் தனியார் உடமையே நிலவியது அங்கும் அரசோடு, வன்னித்தலைவர்களோ விளைச்சலில் தமது பங்கை வரியாகப்பெறுவர் எனப்பொறுத்தபட்சம் கூறலாம். இங்கு பரந்து பட்டகாடுகள் காணப்பட்டன. நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் சிறு குளங்களையும் அண்டி அல்லது மீன்பிடி வாய்ப்புக்கள் உள்ள கடற்கரையை அண்டித் தனித்தனிச் சாதியினரின் குடியிருப்புகள் ஏற்பட்டன. நிலம் பரந்த அளவில் காணப்பட்டதால் மன்னரில் குடியேறிய மீனவர் சமூகத்தவர்களான கரையார்

முழுமையாக விவசாயிகளாக மாறினர். இதுபோலவே மட்டக்களப்பில் குடியேறிய முக்குவரும் மீன்பிடித் தொழிலுக்குப் பதிலாக விவசாயம் செய்பவர்களாக மாறினர்.

இப்பிரதேசங்களிலும் வன்னியிலும் காணப்படும் மீனவர் கிராமங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய தனிச்சாதிக் கிராமங்களில் வாழ்பவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கும் குடியிருப்பதற்கும் நிலமுள்ளவர்களாக இருந்தனர். சாதி அடிப்படையிலான சேவைகள் இவர்களுக்கு மேலதிக வருமானத் தரும் மார்க்கமாகவே அமைந்தன.

இங்கு நிலமின்மை காரணமாகவோ தொழில் வாய்ப்புக் காரணமாகவோ வெள்ளாளரில் ஏனைய சாதியினர் தங்கி வாழும் நிலைமை ஏற்படவில்லை. உற்பத்தியில் அடிமை முறையும் இருக்கவில்லை.

நாளடைவில் இப்பகுதிகளில் சனத்தொகைப் பெருக்கம் போன்ற காரணங்கள் நிலமற்றவர்களது தோற்றத்துக்கு வழிவகுத்தபோதிலும் அங்கு நிலவிய நில உடமையும் நிலமின்மையும் யாழ்ப்பாணக்குடாநாடு போன்று சாதி அடிப்படையிலான ஒரு தோற்றப்படலல்ல.

குடாநாடு தவிர்ந்த தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் காணப்பட்டது போன்ற தனிச்சாதிக் கிராமங்களின் தன்மைகள் சிங்களப்பிரதேசங்களில் குளம் சார்ந்த கிராமங்களிலும் காணப்பட்டன.

இவ்விரு பிரதேசங்களிலும் வாழ்ந்த பல்வேறு சாதியினரும் குடியிருப்புக் காணிக்காகவோ விவ

சாயக் காணிக்காகவோ உயர்சாதியினரில் தங்கியிருக்கவில்லை என்பதும் உயர்சாதியினர் தரும் 'படி' அவர்களது ஜீவனோபாயத்தின் அடிப்படை மார்க்கமாக அமையவில்லை என்பதும் முக்கியமானவை. அவர்கள் தமது சொந்தக்காணியில் விவசாயம் செய்பவர்களாக இருந்தனர். சாதி அடிப்படையிலான கிரியைகள் அவர்களுக்கு மேலதிக வருமானம் தரும் மார்க்கமாக அமைந்தன எனலாம் நாளடைவில் நிலமற்றவர்கள் உருவாகியபோது அவர்களது தொழில் மார்க்கங்களாகவும் இவை பின்னர் ஓரளவுக்கு முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கலாம்.

தமிழரது சாதி அமைப்பில் ஆசாரப்படி பிராமணர் மேல் நிலையில் வைக்கப்பட்டபோதும் உண்மையில் நிலச் சொந்தக்காரர்களான வெள்ளாளரே முதன்மை பெறுகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் நிலப் பிரபுக்களான தஞ்சாவூர் பிராமணர்கள் பெறும் முக்கியத்துவத்தை பூசகர்களான யாழ்ப்பாணத்துப் பிராமணர்கள் பெறவில்லை. அவர்களுக்கு சமய அந்தஸ்து உண்டு. பொருளாதார அந்தஸ்தில்லை. இது சாதி அமைப்பில் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமுள்ள முக்கிய வேறுபாடாகும்.

இந்தியாவிலேயே குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் நிலச்சொந்தக்காரர்களான தஞ்சாவூர் பிராமணர்கள் பெறும் உயர்ந்த நிலையை உண்மையில் நிலமற்ற பூசகர்களான ஏனைய பிராமணர்கள் சமூகரீதியில் பெறவில்லை எனலாம்.

இவற்றைவிட தொகை ரீதியாக பார்க்கும் போது யாழ்ப்பாணத்தில் வெள்ளாளர் ஏகப்பெரும்பான்மையினராகவும் உள்ளனர். இலங்கைத்

தமிழரிடையாழ்ப்பாணத்தவர் பெரும்பான்மையாக உள்ளமையும் இங்கு முக்கியமானதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் எனது கணிப்பின்படி வெள்ளாளரின் தொகை 50 வீதத்திற்கும் அதிகமாகும்.

சிங்களசாதி அமைப்பில் பிராமணர்கள் இடம் பெறவில்லை வெள்ளாளர் என்று சிலவேளைகளில் குறிப்பிடப்படும் 'கொவிகம்' சாதியினரே அங்கு முக்கியம் பெறுகின்றனர். எனினும் அவர்களிடையில் தொகை ரீதியாகவோ, சமூக பொருளாதார அந்தஸ்தின் அடிப்படையிலோ கொவிகம் சாதியினருடன் ஓரளவு ஒப்பிடக்கூடியவகையில் கரவா, சலகம் சாதிப் பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. எனவே சமூக ரீதியிலோ அரசியல் பொருளாதார ரீதியிலோ கொவிகம்வினரின் ஏக போகம் அங்கு இல்லை.

மட்டக்களப்பில் வெள்ளாளருடன் ஒப்பிடும் போது சகலவழிகளிலும் முக்குவரும் முதன்மை பெறுவர். மன்னரிலோவெனில் தொகை ரீதியாகவோ அந்தஸ்தின் அடிப்படையிலோ வெள்ளாளர்கள் எந்த முக்கியத்துவத்தையும் பெறவில்லை. பரவர், கரையார், கடையர் என்ற சாதியினர் இங்கு முதன்மை பெறுகின்றனர். தொகை ரீதியாக வெள்ளாளரை விட குறைவாக இருந்த போதும் மன்னர்பட்டினத்தில் வசிக்கும் வாணிபர் சமூக பொருளாதார அரசியல் அந்தஸ்தைப் பொறுத்தது நெடுங்காலமாக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தனர்.

யாழ்ப்பாணம் போலன்றி இப்பிரதேசங்களில் பிராமணர் பூசகர்

களாக அமைந்த ஆகமக்கோவில் களின் முக்கியத்துவம் குறைவாகவே காணப்பட்டது. பிராமணருக்கு பதில் பூசாரிகள் இடம்பெறும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் சாதி அவ்வளவாக முக்கியத்துவம்பெறவில்லை. போத்துக்கீசர் காலத்திலிருந்து மன்னரில் கத்தோலிக்க சமயம் முதன்மை பெறுகின்றது.

மட்டக்களப்பிலும் ஆகமவழி வராத கோவில்களே பரவலாக காணப்படுகின்றன. இங்கு பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் கப்புலனார் எனப்படும் பூசாரிகளாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிங்கள தேவாலயங்களும் விகாரைகளும் தாழ்ந்த சாதியினரது. பிரவேசத்தால் தீட்டுப்படுவதாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை. மல்வத்தை, அஸ்கிரியதவிர்ந்த ஏனைய மடாலயங்களில் பிக்குகளாவதற்கும் ஒருவனது சாதி தடையாக இருக்காது.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆகமக்கோவில்களின் முக்கியத்துவம் அதிகம். யாழ்ப்பாணத்தில் தொடர்ந்தும் குறிப்பாக பின்னர் ஆறுமுகநாவலரின் காலத்திலும் பல சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் ஆகமக்கோவில்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. இங்கெல்லாம் பிராமணனுக்கு அடுத்ததாக உண்மையில் பார்க்கப்போனால் கோவில் முதலாளியாகவும், முகாமையாளராகவும் வெள்ளாளரே முதன்மை பெறுகின்றனர்.

பிராமணரும் வெள்ளாளரது கோவிலில் வெள்ளாள பிரபுத்துவத்துக்கு சேவை செய்பவர்களாகவே இருந்தனர்.

தமது சமூக பொருளாதார அந்தஸ்தை வெளிப்படுத்தும் சாதன

மாகவே யாழ்ப்பாணத்தில் கோவில்கள் அமைந்தன.

வெள்ளாளக் குடும்பங்களும் கிராமங்களும் பிளவுபடும்போதெல்லாம் புதிய புதிய கோவில்கள் எழுப்பப்பட்டன. என்றால் மிகையாகாது.

சிங்கள பகுதிகள் யாழ்ப்பாணத்துடன் ஒப்பிடும்போது இறுக்கமான சமூக அமைப்பை கொண்டவையல்ல எனினும் தனித்து சிங்கள பகுதியை எடுத்து நோக்கும் ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் ஏனைய தமிழ் பிரதேசங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை, கண்டிக்கும் ஏனையசிங்கள பிரதேசத்துக்கு மிடையில் கண்டு கொள்ளக்கூடும்.

பிரிட்டிஷாரின்வருகைக்குப் பின்னர் இங்கு குறிப்பிடப்படும் மாதிரிகளில் பல வெளிப்படையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

யாழ்ப்பாண குடாநாடு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் சனத்தொகைப் பெருக்கத்தால் ஏற்பட்ட நில மின்மை சிங்கள பகுதிகளில் மிகவும் கூர்மை அடைகின்றது. மலைநாட்டில் பெருந்தோட்டப்பயிர் செய்கையும் கரையோரங்களில் ஆரம்பத்தில் தென்னையும் பின்னர் றப்பர்த்தோட்டங்களும் பெரும்பகுதி நிலங்களைப் பிடித்துக் கொள்கின்றன.

அங்கு நிலவுடமை தொடர்பாக சேவை மானிய முறை ஒழிக்கப்பட்டு தனியார் உடமை ஏற்படுகின்றது. எது எப்படி அமைந்த போதிலும் முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது போல யாழ்ப்பாணம் தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசங்களில் நிலஉடமையும், நில மின்மையும் சாதி அடிப்படையிலான ஒரு தோற்றப்பாடல்ல என்பது பொதுப்படக் கூறலாம்.

பின்னர் வரண்டபிரதேசக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

கல்வியும் வர்த்தகமும் ஏனைய தொழில் துறைகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இத்தருணங்களில் லெல்லாம் இப்பிரதேசங்களின் எதிர்காலப் போக்கை நிர்ணயிப்பதாக அவற்றின் சமூக பொருளாதார வரலாற்று பின்னணி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ஏற்கனவே தொகை ரீதியாக அதிமுக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த யாழ்ப்பாணத்து வெள்ளாளர்களுடன் மடப்பள்ளி, அகம்படியார், பரதேசி தனக்காரர் போன்ற பல்வேறு சாதியினரும் ஒன்று கலந்து வெள்ளாளரின் தொகை மேலும் அதிகரித்தது.

வெள்ளாளரின் கையில் நன்செய் நிலங்கள் இருந்தமையால் பொதுவாக அவர்களே நிலம் சார்ந்த பொருளாதார உபரியை பெறுவார்களாகவும் பல்வேறு துறைகளில் மேற்படி உபரியை முதலீ செய்வதற்கு வல்லவர்களாகளாவும் இருந்தனர். கல்வி, தென்னிலங்கையில் வர்த்தகம், மலேசியாவிலும் இலங்கையிலும் உத்தியோக வாய்ப்புகள் என்பவற்றில் யாழ்ப்பாணத்து வெள்ளாளரின் கை ஓங்கியமைக்கு யாழ்ப்பாணத்து பிரதேச உற்பத்தியில் உபரி அவர்களது கைக்குச் சென்றமையே முக்கிய காரணம் வெள்ளாளரின் இடையே வர்க்க ரீதியான ஆய்வை மேற்கொள்ளும் ஒருவர். நிலஉடமைக்கும் மேற்படி துறைகளில் யாழ்ப்பாணத்து மனிதரின் எழுச்சிக்கும் இடையிலான தொடர்பை மேலும் தெளிவாக உணரலாம்.

வெள்ளாளரிடையேயும் பெரு நில உடமையாளர்களான பரம்பரைகளில் வந்தவர்களுக்கு பல்வேறு துறைகளிலும் முதலீடு செய்யவும் மேல் நிலைகளை எய்தவும் இதன் மூலம் தமது ஆதிக்கத்தை புதிய மாறிவரும் நிலைமைகளிலும் ஸ்தாபித்துக் கொள்ளவும் கூடியதாக இருந்தது.

அவர்கள் எங்கு எந்த நிலையில் வாழ்ந்த போதிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் அவர்களது அந்தஸ்தையும் சாதிப் பெருமைகளையும் அவர்கள் பெரும் நிலச்சொந்தக்காரர்களின் பரம்பரையினர் என்பதினாலாகவே பெற்றுக்கொண்டனர்.

முழுமையாக இலங்கைத்தமிழர்களையும் எடுத்து பார்க்கும்போது தொகை ரீதியாக யாழ்ப்பாணம் பெறும், பெரும் முக்கியத்துவம் இலங்கைத் தமிழர்களின் அரசியல் சமூக பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் யாழ்ப்பாண தமிழர்களது முக்கியத்துவத்தையும் அதனுடாக வெள்ளாளரின் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்தும்.

குடிமைகளாக வகுக்கப்பட்ட சாதியினர் சனத்தொகை ரீதியாக அதிக முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. இவர்களுள் தொகை ரீதியாக வண்ணர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அடுத்து பறையர், தச்சர், அம்பட்டர் என்பவர்களை வரிசைப்படுத்தலாம்.

அடிமைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்ட சாதியினரில் கோவியருக்கும் பள்ளர், நளவர் வகுப்பினருக்கு மிடையிலான உறவின் பாரம்பரியம் இன்றைய யாழ்ப்பாணத்தில் சமூக ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது.

இவ்விரு பிரிவினர்களுக்கு மிடையில் உறவுகள் அடிக்கடி பாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளதுடன் பெரும்பாலான சாதிப்போராட்டங்களில் வெள்ளாளருக்குப் பதிலாக கோவியரின் பங்கு முதன்மை பெற்றிருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோவியரின் தோற்றம் பற்றிய பழைய கோட்பாட்டை யாழ்ப்பாண வைபவமாலே முன்வைக்கின்றது. இதன்படி இவர்கள் கோவில் அடிமைகளான வறியவர்கள். டச்சு காலத்தில் கோவில்கள் இடிக்கப்பட இவர்கள் கோவில் எசமானர்களால் பிறருக்கு விற்கப்பட்டனர்.

முதலியார் சி. இ. ராசநாயகம் அவர்கள் முன்வைத்த கோட்பாட்டின்படி கோவியர் யாழ்ப்பாண அரசில் சிறைபிடிக்கப்பட்ட சிங்கள கொவிகம சாதியினரின் வழித்தோன்றல்கள். இக்கோட்பாடு இலங்கையிலும் வெளிநாட்டிலும் மிகவும் செல்வாக்கு பெற்றதாகும்.

எனது ஆய்வுகள் கோவியரின் தோற்றம் பற்றி விளக்கம் தருகின்றது.

வெள்ளாளரின் வாரக்குடிகளாக சாண்டாருள் ஒருபிரிவினரான வெள்ளான் சாண்டாரும் பின்னர் பெருமளவில் வடுகர் எனப்படும் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த தெலுங்கு விவசாயிகளும் இடம் பெற்றனர். இவர்களுக்குத் தமது உடமையாளர்களுக்கும் அரசுக்கும் ஊழியம் செய்யும் கடப்பாடு உண்டு. பொது மக்களுக்கான ஊழியத்தில் கடுமையான பகுதி இவர்கள் மேற்பணிக்கப்பட்டது. போத்துக்கீசர், பிரஞ்சு கோவே முறைமை ஒத்த (Corvee) இவர்களது கடும் ஊழிய சேவையை தோம்பில் (Corvee) எனக் குறித்தனர். தமிழ்த் தோம்புகளில் இது கோவி, கோவியம் என குறிக்கப்பட்டது.

கோவே (corvee) என்ற பிரஞ்சு சொல் வாரக்குடிகள் வழங்கும் கூலியற்ற உடல் உழைப்பை குறிப்பதாகும். எழுதப்பட்ட கோவியர் என்ற வழக்கு இங்கு நோக்கத்தக்கது.

தோம்பின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மூன்றுமாதத்துக்கும் ஒரு முறை மூன்று நாட்கள் கோவ்வி (corvee) எனக் குறிக்கப்படும் கடுமையான ஊழியத்தைச் செய்வதற்காக இவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். இத்தகைய கடமையைச் செய்யத் தோம்புகளில் எழுதப்பட்ட பல்வேறு சாதிகளை சேர்ந்த வாரக்குடிகள் செய்யும் சேவை தமிழில் கோவி, கோவியம் என அழைக்கப்பட்டது. மேற்படி சேவைகளை செய்பவர்கள் பின்னர் கோவியர் எனத் தனிச்சாதியினராக தோற்றம் பெற்றனர்.

இவர்களது ஒத்த பொருளாதாரப்பின்னணியும், இவர்களுக்கு தீட்டு இருப்பதாக வெள்ளாளர், கருதவில்லை என்பதும் இங்கு முக்கியமாகும். இதனாலேயே பின்னர் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு சமூகவியலார் இவர்களை உள்வீட்டு அடிமைகள் (Indoor Slaver) எனவும், நளவரையும் பள்ளரையும் வெளி அடிமைகள் (Outdoor Slaver) எனவும் வகுத்தனர்.

இங்கு முக்கியமான ஒரு குறிப்பு வெள்ளாளருக்கும் கோவியருக்கும் ஏனைய அடிமை சாதியினருக்கும் இடையிலான உறவு நிலைகள், அடிப்படையில் அவர்களுக்கும் நிலத்துக்கு மிடையிலான உறவு நிலைகளில் இருந்து எழுவதாக காணப்படுவதாகும்.

இத்தகைய சமூக பொருளாதார வரலாற்றுப் பின்னணியில் இலங்கையில் காணப்படும் சாதிமுறையை ஆராயும் ஒருவர் ஏன் யாழ்ப்பாணத்தில் சாதிமுறை இறுக்கமான ஒரு நிறுவனமாக அமைந்துள்ளது என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும்.

நில உடமைக்கும், சாதி அமைப்புக்கும் இடையில் நிலவிய தொடர்பு, யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் உற்பத்தியில் அடிமைமுறை நிலவியமை, சனத்தொகை அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணத்தில் வெள்ளாளரின் ஏகப் பெரும்பான்மை காணப்படுதல், சமூகத்தில் ஆகம் முறையில் அமைந்த இந்துக்கோவில்களின் செல்வாக்கு, நிலம் அடிப்படையான மரபு சார்ந்த உற்பத்தியின் முக்கியத்துவம், விவசாய உபரி (Surplus) பெரும்பகுதியும் வெள்ளாளரிடம் சேர்ந்தமை, கல்வி வர்த்தகம் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு

இந்தக் கட்டுரையின் உசாத்துணை நூல் விவரப்பட்டியல் வேண்டுமோர் 'புதுசு' விற்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இடவசதி கருதியே பட்டியல் பிரசுரமாகவில்லை.

வேலைவாய்ப்புகளை நிர்ணயிப்பதில் நிலம் மூலம் பெற்ற (Surplus) உபரியின் முக்கியத்துவம், இதனால் தொடர்ந்து செல்வம் குவிவதற்கும் சமூக அரசியல் செல்வாக்கு வலுப்படவும் வழி ஏற்பட்டமை, சேர்ந்த செல்வத்தில் சேமிப்பின் விசிதம் முதலீடுகள் ஒன்றில் மரபுசார்ந்ததாகவோ அல்லது வேறு பிரதேசங்களில் முடக்கப் படுவதாகவோ அமைந்தமையால் யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பிடக்கூடிய வகையில் மரபுசாராத தொழில் வாய்ப்புகள் ஏற்படாதமை, அரசு முதலீட்டில் காட்டப்பட்ட பாரபட்சம் என்பவை யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி அமைப்பின் இறுக்கத்தை மேலும் தெளிவாக புரிந்துகொள்ள உதவும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பொறுத்து மேன்றிலை அடைவதற்கான மரபுசாராத தொழில் மார்க்கங்கள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டன.

அழுக்குப்படுத்தும் மெக்கானிக் போன்ற தொழில்கள் கடினமான உழைப்பு தேவைப்படும் தொழில்கள் என்று குறிப்பிடக் கூடிய சில தொழில் வாய்ப்புகளிலேயே அவர்கள் ஆரம்பத்தில் சமூக மேன்றிலை அடைவதற்கு முழுமையாக தங்கியிருந்தனர்.

மரபு சார்ந்த தொழில்களான நிலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களும் சீவல் தொழிலும் சேவைத் தொழில்களும் வெள்ளாளரிடம் தங்கி வாழும் மரபு நிலைமைக்கு புதிய வடிவம் கொடுப்பதாகவே அமைந்தது. மேற்படி மரபுசார்ந்த தொழில்களைப் பொறுத்து உற்பத்திக் காரணிகளின் உடமையாளனாக பெரும்

பாலும் வெள்ளாளரே காணப்படுகின்றனர்.

வேம்பிராய் போன்ற பிரதேசங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் குடியிருப்புக் காணிக்கும் வெள்ளாளரே உடமையாளராக இருக்கும் நிலைமை மிகவும் மோசமான மரபு சார்ந்த தங்கியிருந்தனுக்கும் சாதி ஒடுங்குதல்களுக்கு வழிவகுக்கின்றதாக உள்ளது.

உற்பத்தியில் நிலம் அடிப்படைக் காரணியாக முக்கியத்துவம் பெறும் பகுதிகளிலேயே சாதிப்பிரச்சனைகள் வலுவடைந்து காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தில் கைத்தொழில் முதலீடுகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவுஇன்று வளர்ச்சியடைந்தமையால் மரபு சாராத தொழில் வாய்ப்புகள் அருமையாகவே காணப்படுகின்றது.

அரசின் பாரபட்சத்தால் அரசு துறைக் கைத்தொழில் முதலீடுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் அதிகம் செய்யப்படாதமையும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவும் அளவுமிஞ்சிய சேமிப்பு விருப்பம் முதலீட்டை விட சேமிப்பு பலமடங்கு அதிகமாகக் காணப்படும் தன்மையும் முதலீடுகள் உற்பத்தி அடிப்படையில் அமையாமல் வர்த்தகரீதியிலும் சேவை அடிப்படையிலும் மட்டும் அமைவதும் அதிலும் பெரும் பகுதி யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியில் அமைவதும் கூட மரபு சார்ந்த சமூகஇயல் பண்புகள் யாழ்ப்பாணத்தில் தாக்குபிடிப்பதற்கு காரணங்களாக இங்கு குறிப்பிடப்படலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நிலமற்றவர்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின்

பங்கு பெரிதாகும். 1844 ல் இலங்கையில் சட்டரீதியாக ஒழிக்கப்பட்ட போது வெள்ளாளரின் காணிகளில் குடியிருந்து அவர்களில் தங்கி வாழ்ந்த சிறுபான்மைத் தமிழ்மக்களுக்கு குடியிருப்பு காணியோ சுதந்திரமர்ன தொழில் மார்க்கங்களுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை.

உண்மையில் 1844 ன் சட்டரீதியான அடிமை ஒழிப்பு பொருளாதார ரீதியில் அடிமை முறையை ஒழிக்கவில்லை எனலாம்.

யாழ்ப்பாண சாதிப் பிரச்சனையை ஆராயும் ஒருவர் இவற்றை புரிந்து கொள்ளுவது அவசியம்.

குடியிருப்பு நிலம் சகலருக்கும் உறுதிப்படுத்தப்படுவது, மரபுசாராத தொழில் மார்க்கங்கள் அதிகரிக்கப்படுவது போன்ற வழிகளில் சுரண்டல் அமைப்பை உடைத்து பொருளாதார விடுதலைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் தொழில் வாய்ப்பு, வருமானம் என்பவற்றை வழங்குவதில் நிலம் பெறும் முக்கியத்துவத்துக்கும் சாதி இறுக்கத்துக்கும் நேரடியான தொடர்புண்டு. மேற்படி முக்கியத்துவத்துவம் குறைந்து வரும் இடங்களில் இறுக்கம் தளர்ந்து வருவது அவதானிக்கத்தக்கது.

'புதுசு' வின் பிரதி விற்பனையில் உதவியோடும், அஞ்சல்மூலம் 'புதுசு' கிடைத்தவர்களும் இயலுமானவரை விரைவில் உரியபணத்தைப் புதுசு விற்கு செலுத்துமாறு வேண்டுகிறோம். ஒரு சிறு சஞ்சிகை இன்றைய ஈழத்துச் சூழலில் பொருளாதார ரீதியாக எதிர்நோக்கும் பிரச்சனை குறித்து நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்களென நம்புகிறோம்.

அன்பளிப்பு

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

4, பஸ்நிலைய முகப்பு
யாழ்ப்பாணம்

வெளவால்கள்

ஹம்சத்வனி

வெண்மையான
விண்ணகத்து மேகங்கள்
கருக் கொண்ட கார்காலம்,

பனைகளின் கீழே
அறிவுக் கதிரவன்
ஆடி அடங்குகிற
அந்தி வேளை.

எங்கள் சாம்ராச்சியத்தின்
எண்ண வானத்தில்
மேற்கே தலை வைத்து
வடக்கே பறக்கும் வெளவால்கள்
அந்நியம்தான்!

எங்கள் கிராமத்துக்குச்
சொந்தமில்லாத
கறுப்புக்கோட் வெளவால்கள்
எங்கள் இத்திகள், இலுப்பைகளின்
இளைய தளர்களைப்
பூக்கள் ஒலமிடச்
சப்பித் துப்பிச் சக்கையாக்கும்

அந்தப் பருவத்திலும்
வெளவால்கள்
அலைகடல் தாண்டிப் பறந்துவரும்
அப்போதும்,
எமது இலுப்பைகள்
மணம் நிறைந்துபூப்பூக்கும்
இத்திகளிலே இளந்தளர்கள்
எண்ணிக்கையற்று நிறைந்திருக்கும்.

இனி,
சுழன்று வீசுகிற காற்றில்
களைத்துப்போய் ஒதுங்கிக் கொள்கிற
வெளவால்கள்.

களைப் பொறுத்தவரை அவை அதிகாரமில்லாத, வெறுமனே பொருளா
தார வாய்ப்புக்கள் பற்றிய ஆலோசனைகளை அரசுக்கு முன்வைக்கும்
அமைப்புகள் மட்டுமே.

மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைக்குக் கொள்கை வகுப்பதற்கு எவ்வித
மான அதிகாரமுமில்லை. சில துணைச் சட்டங்களை ஆக்கமட்டுமே அதிகார
முண்டு. இவ்வாறு சபை ஆக்குகிற துணைச்சட்டங்கள் கூட மாவட்ட
அமைச்சரால் ஏற்கப்பட்டுப் பின்பு அமைச்சரவைக்கும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு
அங்கீகரிக்கப்பட்டால் மட்டுமே செல்லுபடியாவை. எமது (தமிழ்)
மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் ஆக்கும் துணைச் சட்டங்கள் அமைச்ச
ரவையால் அங்கீகரிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்ப்பதும், தனிநாடு உடனே
கிடைக்குமென எதிர்பார்ப்பதும் ஒரு வகை தான்.

தமிழ் மக்களை அடிக்கடி உலுக்கி வரும் 'கலவரங்கள்' ஆபத்தான
வையாக மாறக்கூடிய விதத்தில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் படிப்படியாக
நிகழ்கின்ற குடியேற்றங்களைத் தடுப்பதற்கு இந்த அமைப்புஎவ்விதத்திலும்
அதிகாரமற்றது. சில காலத்தின் முன் வவுனியாப் பகுதியை மதவாச்சி
யோடு இணைக்க எடுக்கப்பட்ட முயற்சியையும் இங்கு நினைவுகூர வேண்டும்.
இவ்வாறான முயற்சிகளைக் கூட எதிர்க்கின்ற வலு மாவட்ட அபிவிருத்திச்
சபைகளுக்கில்லை.

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளை ஏற்பதன் மூலம் 'சிங்கள குடியேற்
றத் திட்டங்களை அமுல் படுத்தப் போவது பற்றி உடனடியாகவே தெரியும்
இது ஒரு பெரிய லாபம் இல்லையா? என்று சில 'மேதாவி'கள்
நியாயப்படுத்துகிறார்கள். ஒரு குடியேற்றம் வரமுன்பே அதற்குரிய முன்
னெடுப்புகளான், விகாரைகள் இத்தியாதி உருவாகிற போதெல்லாம்
ஒரு 'பகிடி' என்பதாகத்தான் இவ்வளவு காலமும் இருந்தார்கள் போல.

மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபையில் சகல கட்சிகளும் அங்கம்வகிக்கக்
கூடியதான ஒரு நிலை உள்ளது இதுவே எல்லா மயக்கங்களுக்கும் மூலகார
ணம். 'எமது' மாவட்டத்தின் அபிவிருத்தி பற்றிய ஒரு சபையில் 'நாம்'
அங்கம் வகிப்பது மகிழ்ச்சியானது தான். ஆனால் அபிவிருத்தி தொடர்பான
அதிகாரங்களெதுவும் எமக்கில்லாமல் 'ஆம் அரசே' போடுவதற்கோ
அல்லது ஆலோசனைகளை வெறுமனே உதிர்த்து விட்டுவருவதற்கோ பெயர்
அபிவிருத்தியல்ல. அதேவேளை எமது பிரதேசங்களில் சபை நிறைவேற்ற
முடியாத அல்லது தோல்வியடைந்து போகின்ற எந்தவொரு அபிவிருத்தித்
திட்டத்துக்கும் பழியை எமது தலைமீது போட இது ஒரு நல்ல வாய்ப்
பாகும். மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளை ஏற்பதிலுள்ள முக்கிய ஆபத்து
இதுவே. தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் அபிவிருத்தியில் தமிழருக்கு உரிமை இருப்
பதால் (?) இனிமேல் நாம் எமது மண் அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை
என்று குரலெழுப்பமுடியாது. எழுப்பினாலும் எமது மாவட்ட அபிவிருத்திச்
சபைகளின் மீதே பழி வந்து சேரும். எனவே எந்த வகையிலும் தமிழ்ப் பிர

தேசங்களில் அபிவிருத்தி என்ற கதையை வாய்திறந்து சொல்கிற சந்தர்ப்பமே நம்மை விட்டுத் தொலைதூரம் போய் விட்டது.

மிகுந்த சிரமத்துக்குமத்தியில்யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு விவசாயிகள் உப உணவுச் செய்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இங்கு விளைவிக்கப்படும் மிளகாய், வெண்காயம் என்பன இந்த அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் படி இறக்குமதியும் செய்யப்படுகின்றன. இதனால் முன்னெப்போது மில்லாதவாறு விலை வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. அதேவேளை குடாநாட்டு விவசாயிகள் 77க்குப் பிறகு நம்பிக்கையின்மையால் உற்பத்தியைப் படிப்படியாகக் குறைத்து வருகின்றனர். குடாநாட்டு மக்களின் பெரும்பான்மையினர் பாதிக்கப்படும் இவ்விடயத்தில் எத்தவொரு முன்னெடுப்பையும் வழங்க மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கு அதிகாரம் இல்லை. அதேவேளை தன்னளவிலேயே அதிகாரமற்ற சபை மத்திய அரசின் தாராள இறக்குமதிக் கொள்கையை ஆட்சேபிக்கவோ எதிர்க்கவோ எவ்வித திராணியுமற்றது என்பதையும் உணரவேண்டும்.

தலைக்குமேல் வெள்ளம் ஓடுவதைத் தமிழ் மக்களிற்பலர் இன்னும் சரிவர உணரவில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியதே. மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைபற்றிய விரிவான சர்ச்சையை மக்கள் முன் நடத்துதல் நல்ல பயனளிக்கும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மழுப்பல்தனமான கூட்டங்கள் நடத்துவதிலிருந்தே மக்கள் சிறிதளவு தெளிவு பெற்றுள்ளார்கள்.

பாலுக்குக் காவல் வைக்கப்பட்டவர்கள் பூனைகளுக்குத் தோள்கொடுப்பதில் ஏற்படுகிற ஆபத்துக்களில் இது ஒரு வகை. சிங்கள மக்களின் மத்தியிலும், சில இடங்களில் தமிழ் மக்களின் மத்தியிலும் தமிழரின் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டு விட்டது. இத்தீர்வைத் தமிழர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள் என்கிற மாதிரியான பிரச்சாரம் முடுக்கிவிடப்பட்டிருப்பதிலிருந்து இது தெளிவாகும். இதே நிலையில் 'சோஷலிசத் தமிழ் ஈழம் மலரும்' என்று மக்கள் முன் வைக்கப்படும் வெற்றுக் கோஷமும் பலமிழந்து வருகின்றது. இவை பற்றியெல்லாம் உங்களுக்குப் பிறிதொருதடவை விரிவாகச் சொல்வோம். என்ன நடந்தாலும் நடக்கட்டும். விரல்மீது மைபூசக் காலம்வரும். அடுத்த தேர்தல் தமிழ் ஈழத்தில் தான் நடைபெறும் என்று (77ல் தந்த வாக்குறுதி) மனப்பூர்வமாக நம்புவோமாக.

Poly Institutes
Tellippalai

With Best Complements

from

Antonexpo

106 1/1 & 1/3, Reclamation Road

COLOMBO - 11

T No 35687

Importers, Exporters, Estate Suppliers, Government
Contractors, Sole Distributors & Indenting Agents

புதுசு - தியாகி அகம், சிறுவிளான், இளவாலை விஜயேந்திரனால் புதுசுகளுக்கு காக இணுவில் தூர்க்கா அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. அட்டை ஓவியம் - அ. குலேந்திரன்

உங்கள் எக்ஸாமிதமான
பிளாஸ்டிக், பி. வி. சி. பொருட்களுக்கு

பிறீலங்கா இண்டஸ்ட்ரிஸ்

1த. பெ. எண் - 4
மினுவாங்கொடை ரோட்
ஜா - எல

தொலைபேசி : 419, 265, 412 தந்தி : 'கலாஸ்' ஜா-எல

சகலவிதமான
ஒலிப்பதிவு
வேலைகளுக்கும்
யாழ்ப்பகரில்
முன்னணி ஸ்தாபனம்

Radios Pathy
58, Kasthuriyar Road
JAFFNA

ஏற்கெனவே
எம்மிடமுள்ள
தவீன இயந்திரங்களுடன்
இப்போதைய
புதிய தருவிப்புகள்

- ★ சுலோட்டிங் மெஷின்
- ★ எலெக்ட்ரிக் கட்டிங் மெஷின்
- ★ ஸ்பிரே வெஸ்டிங் மெஷின்

ஆதியன

ஸ்ரார்
யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி : 7352

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையும், மயக்கங்கள் சிலவும்

‘புதுசு களின்’ அரசியல் நிலைப்பாடுகள் பற்றிய விவரணத்தைப் பின்னொரு தடவை உங்கள் முன் வைக்கலாம் என்று தானிருந்தோம். ஆனால் காலம் சிறிது அவசரப்படுத்துகிறது: இதுவே தொடக்கம் இன்னும் வரும் பிறகும் தொடரும்.

அரசியல் ரீதியாகவோ அன்றிப் பொருளாதார ரீதியாகவோ தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு விமோசனத்தைத் தரும் ஓர் அமைப்பு என்று பெரும்பான்மையினரிடத்தில் பரவலாக அபிப்பிராயம் கொள்ளப்படும் மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளை ஏற்றுக்கொள்வது எவ்வளவு தூரம் ஆபத்தானது என்பது பலரால் இங்கு உணரப்படவில்லை. மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை எவ்வாறான அமைப்பு, அதன் ஆளுமைகள் என்ன என்பனபற்றியெல்லாம் பொதுமக்களுக்குத் தக்க விளக்கம் இதுவரை முழுமையாகக்கிடைக்கவில்லை.

மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைபற்றிய அமைப்பு ரீதியான விளக்கத்தை ஓரளவு புரியவைக்க இக்கட்டுரை முயல்கிறது. சபையின் ‘கையாண்காத்தனம்’ எவ்வாறானது என்பதை ‘புதுசு’ வாசகர்கள் புரிந்துகொண்டாலே போதும். அதுவே இக் கட்டுரையின் வெற்றி. கூரையைப் பிய்த்துத் தங்க நாணயங்கள் சொரியும் என்கிறமாதிரி நம்பிக்கைகள் இன்று இங்குள்ள பலரிடத்தும் காணப்படுகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் இங்குள்ள பலரது நம்பிக்கைகளை இன்றும் வைத்திருக்கும் ‘அரசகட்டில்லகாரர்’களின் பிரச்சாரமே.

சிலகாலங்களின் முன் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரால் நிராகரிக்கப்பட்ட பதவியான மாவட்ட அமைச்சர், குறித்த ஒரு அபிவிருத்தித் திட்டத்துக்குள் அவர் இறங்கு முன்பாக அத்துறையைச் சார்ந்த பாராளுமன்ற அமைச்சின் அங்கீகாரம் பெறவேண்டும். தவிர மாவட்ட அமைச்சரின் நியமனத்தை எப்போதும் ஜனாதிபதி ரத்துச்செய்யமுடியும். அரசினால் நியமனம் பெறும் - அதாவது அரசுசார்புடைய - மாவட்ட அமைச்சரின் அதிகாரங்களே இவ்வாறிருக்கையில் ‘மக்களால்’ தெரிவு செய்யப்படப் போகும் அபிவிருத்திச் சபைகளுக்குப் பெரிதான அதிகாரங்களை அரசு வழங்குமென எவரும் எதிர்பார்க்கமுடியாது. மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை

(தொடர்ச்சி 33ஆம் பக்கம்)

கலையும் இலக்கியமும்
வேறு சிலவும்
தொகுதி இரண்டு
தொகுப்பும் அமைப்பும்
இளவலை விஜயேந்திரன்